

Illustration: Farvelagt træradering af Gustave Doré.

Livet efter Livet

Udfordringens tema-avis om nærdødsoplevelser

LEDERARTIKEL

Livet her på jord og i evigheden

Hvis du er kristen, behøver du ikke frygte døden. I det øjeblik, du udånder, vil du straks gå over fra livet til det evige liv (Himlen), som Jesus lovede.

Det er så fantastisk, at det er svært at tro.

Men efterhånden har mange mennesker oplevet at vende tilbage til livet efter at have været døde! Jeg tror, det sker for at hjælpe os til at forstå og tro i vores tid.

Jeg har selv personligt talt med flere af de kristne, som har fået lov at kigge ind bag forhængen. Som fx Meik Aas, der i 1995 døde af en tropesygdom på Herring Sygehus. I nogle minutter fik han lov at se et vidunderligt himmelsk sted sammen med en engel. Eller Poul Erik Jørgensen, hvis skønne beretning står på side 3.

I bogen "Der er mere mellem himmel og jord" har sognepræst Rolf Slot-Henriksen, Vejle, samlet hundredevis af beretninger fra nærdøde, pårørende, sygeplejersker og præster. Mange har i dødsøjeblikket oplevet at se Jesus.

Min egen faster satte sig halvt op i sengen, som om der stod nogen foran hende: Ja, Jesus, nu kommer jeg, udbrød hun forventningsfuld. Så døde hun efter et liv i tro.

Veldokumenteret

Få beretninger er så veldokumenterede som den om pastor Daniel Ekechukwu fra Onitscha i Nigeria. På dokumentarvideoen "Opstået fra de døde" fortæller han detaljeret om den vidunderlige himmel, han så, men også om et helvede, hvor de fortabte var. (Se side 6-7)

Læs også på side 10 om mekanikeren Jeff Markin, der døde og oplevede helvedes forgård, men blev **opvakt**, fordi hans familie og en kristen læge bad for ham...

Vi havde ikke plads i dette nummer, men der er fx også en buddhistmunk i Myanmar, *Athet Pyan Shinthaw Paulu*, som var død i flere dage og stank, før han pludselig kom til live.

Han havde set Buddha og andre buddhistmunke i helvede, og efter den oplevelse har han vidnet for alle, at de skal tro på Jesus. Han bliver truet og sat i fængsel, men han kan ikke tie stille med sit vigtige budskab.

Vores Himmelfart sker i et øjeblik

Nærdøds-beretningerne bekræfter, hvad Jesus lovede røveren på korset, som skulle dø, men bad Jesus om hjælp: **I dag skal du være med mig i Paradiset.**

Det er virkelig sandt, som Jesus sagde, at vi *ikke skal se døden*. I dødsøjeblikket går vi over fra livet til det evige liv.

Det er din himmelfart, hvis du er kristen.

Alt er ikke forbi med dette liv – vores personlighed lever videre efter døden. Og hvis vi tror på Jesus, har vi kun godt i vente. Ufatteligt meget godt.

Bibelen fortæller desuden, at de troende, der lever i den sidste tid før Jesu genkomst, skal *bortrykkes* med ham. De får en herlig himmelfart FØR de dør.

Det afgørende valg

I sammenligning med de små hundrede år, vi kan være heldige at leve her, er livet efter døden – uendeligt.

Derfor er det afgørende, at vi "betænker livets korthed, dødens vished – og evighedens længde".

Hele livet kan nemt gå – med travlhed og underholdning.

"Vid er den port og bred den vej, der fører til fortabelsen. Mange er de, der følger den," sagde Jesus.

"Snæver er den port og smal den vej, der fører til livet. Få er de, der finder den." (Mattæus Evangeliet 7,13-14)

Jesus er egentlig selv vejen. Vejen kan se smal ud, men når vi går vejen sammen med Jesus, oplever vi Guds varme omsorg og kærlighed, som er både *bred og lang og høj og dyb*, som Paulus skriver i Efeserbrevet 3.

Det er op til os selv, hvordan vejen skal være.

Vi kan løfte hovedet, ånde frit, føle os som Guds børn – og opleve kraften fra det høje – her i det lave.

Henri Nissen
Ansvarshavende redaktør

Den Brede og Den Smalle Vej

"Gå ind gennem den snævre port. Vid er den port og bred den vej, der fører til fortabelsen. Mange er de, der følger den. Snæver er den port og smal den vej, der fører til livet. Få er de, der finder den."

(Ord af Jesus ifølge Mattæus Evangeliet 7,13-14)

Maleri efter idé og skitser af Charlotte Reihlen (1805-1868) med titlen "Der Breite und der Schmale Weg" 1867.
Ændret og farvelagt flere gange de følgende år med udvalgte bibelvers på tysk (oprindeligt med gotiske bogstaver). Findes også på hollandsk, engelsk og andre sprog.
Den danske udgave med bibelvers på dansk er en bearbejdet udgave af en tysk plakate. Trykt af Den kristne ugeavis Udfordringen 2020. Forklaring til billedet findes i bogen "Vejviser til Den Brede og Den Smalle Vej".

Den 150 år gamle plakate, der illustrerede de ord, som Jesus sagde om en bred og en smal livsvej, er blevet genoptrykt med danske tekster. Selv om den afspejler en bestemt tid og nogle tidsbestemte problemstillinger, så er pointen, at ethvert menneske må træffe et valg.

Hæfte forklarer plakaten

Til plakaten "Den Brede og Den Smalle Vej" er der udgivet et hæfte på 48 sider i farver, som giver nyttige baggrundsplysninger.

Her kan man læse om, hvordan maleriet blev ændret, da det blev brugt udenfor Tyskland. På det oprindelige maleri var fx korset et krucifiks med den korsfæstede Jesus på. I de senere hollandske og engelske udgaver var korset tomt af teologiske årsager.

Hæftet gengiver også Charlotte Reihlens egen forklaring til den plakate, hun designede for 150 år siden.

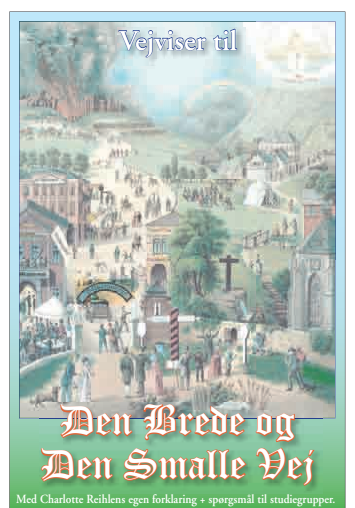
Desuden indeholder hæftet spørgsmål,

som kan bruges i en bibelstudiegruppe eller til personlig overvejelse.

Hæftet, som er på 48 sider i farver i A5-format koster 30 kr. pr. stk.

Plakaten kan bestilles i kraftigt 250 grams silkepapi i stort A1-format (59,4 x 84,1 cm) til 120 kr. eller i A2-format (42,0 x 59,4 cm) til 75 kr. stk. På silkepapi er billedet smukkere og teksterne tydeligere end på avis-papi.

Begge kan bestilles på Hosianna.dk

Poul Erik døde - og var i himlen...

Poul Erik Jørgensen blev genoplivet efter at have været død i ca. 10 minutter. Mens hans krop var fysisk død, fortsatte hans personlighed med at leve, og han huskede bagefter en fantastisk oplevelse: Et besøg i himlen.

Af Tina Varde

Livet er blevet anderledes for Poul Erik Jørgensen, efter at han i 2012 havde en nær-døds-oplevelse. Det er døden også.

Da han i maj 2012 skulle fælde et træ i haven hos nogle bekendte, fik han smerter i brystet. Han havde været til læge og fået af vide, at det bare var stress-relaterede krampes og var ufarligt. Derfor lå han i halvanden time alene på alle fire og håbede på, at det gik over.

Så ringede han til hustruen Sine og spurgte, om hun havde frokosten klar. "Jeg har det ikke godt og har ikke rigtig fået lavet noget," forklarede han. "Ring efter en ambulance", svarede hun. Men han slog det hen. Fem-ti minutter senere måtte han dog overgive sig og bede hustruen om hjælp. Hun sprang på cyklen og var fremme hos ham i løbet af fem minutter. Sine ringede straks til alarmcentralen.

Det var en blodprop i hjertet, konstaterede ambulancefolkene på vej til Rigshospitalet.

Poul Erik fik det heldigvis lidt mere tåleligt på operationsbordet, da han havde fået så meget morfin, som kroppen overhovedet kunne tåle.

Nær-dødsoplevelsen

Lægerne satte en stent op. Men da de nåede til hjertet, fik han hjertestop. De næste ca. ti minutter kæmpede lægerne intenst for at få hans hjerte i gang igen. Imens havde Poul Erik sit livs hidtil største oplevelse:

– Jeg lå og kiggede op i loftet, og pludselig var jeg et fantastisk sted. Aldrig nogensinde før havde jeg oplevet en sådan glæde, fryd, jubel...

Lys, der kom ind fra venstre side, var et overvældende lys, som var så stærkt, så skabende, så konstruktivt... alt muligt, som lys normalt ikke er.

En brøkdæl af oplevelsen kan sammenlignes med, når man rejser sydpå fra kolde, mørke Danmark og stiger ud i stærk sol sydpå. Det var bare meget, meget stærkere... og jeg var fuldkommen smertefri, fortæller Poul Erik Jørgensen.

For et menneske, som har gigt i skuldrene og har levet 45 år med smerter i ryggen, var det i sig selv lidt af et mirakel.

– Jeg har altid haft svært ved at være inaktiv. Da jeg var ung, troede jeg, at man skulle arbejde for to. Det gav mig slidgigt og dårlig ryg.

"Hvis vi havde vidst det, ville vi have prioriteret anderledes."

Pludselig at være smertefri og opleve et lys så fantastisk... så blændende uden at være skarpt. Så skønt. Der var kærlighed, omsorg, fred og fællesskab...

Jeg følte, at jeg var kommet hjem til det sted, som jeg altid var bestemt for. Og at min tid på jorden havde været i landflygtighed.

Da jeg kiggede til venstre, så jeg et hvidt lys, som var tonet med gult. Der var ingen skikkelser. Jeg kom til at tænke: "Gud er lys, og der findes intet mørke i ham". Det gullige lys var en udtryksform for Gud, som jo optræder i mange skikkelser. Lys er en af dem.

– Foran mig så jeg en 10.000-tallig skare af lovpri-sende i herligheds-legemer. De havde ikke almindeligt

tøj på, men sådan nogle hel-dragter. Deres ansigtsudtryk tryllebandt mig. De strålede af lykke og glæde - og var så begejstrede. De havde kuglerunde hoveder, der udtrykte det modsatte af ansigtet i Munch maleriet "Skriget". De mindede mere om en havregryns reklame med runde, uskyldige ansigter, der struttede af energi, af solskin, af glæde. Men de var mere glade end solskins-børn. Og de var ikke plaget af pine, sult eller smerte.

De var fyldte, mætte af kærlighed, og de sagde: "Er her ikke fantastisk? Hvem kunne have forestillet sig, at noget så fantastisk ventede på den anden side. Hvis vi havde vidst på forhånd, hvad der ventede i himlen, så ville alle genvordigheder på jorden intet have betydet."

"Hvis vi havde vidst det, ville vi have prioriteret anderledes," sagde de også.

Billetten i orden

– Det eneste, det handler om, er at have billetten i orden til himlen, lærte jeg. De var alle omkring samme alder – voksne mellem 30 og 34 år. 33 år er ideal-alderen har jeg senere hørt, for så gammel var Jesus, da han døde.

– Selvom de lignede hinanden, havde de hvert sit særpræg. Der var to af dem, der stod i forreste række, som jeg følte, at jeg kendte. Men i himlen betød det ikke så meget, om jeg kendte dem eller ej. Jeg følte ubeskrivelig kærlighed til dem alle.

– Her herskede ingen Jantelov. "Du er noget helt specielt. Du er ubeskriveligt meget værd for os", sagde de til mig, og: "Folk spørger ofte: Ser jeg mor og far? Men vi er lige glade for alle. For alle er

uendelig meget værd."

– De nærmeste tyve "mennesker" kommunikerede med mig på et fællessprog på et højere niveau. Dem bagved kiggede over min højre skulder. Jeg ved ikke, hvad de kiggede på, men jeg forestiller mig, at det var nordlys, når det er bedst... tilsat skøn musik, farver og dufte.

De var grebet af noget, der foregik bag mig.

Lys, varme, kærlighed

– Dem, der stod foran, ville ha' mig ned blandt dem og være en del af forsamlingen. Lige pludselig observerede jeg lyset med alle de verdener, der er i det. Med farver, der ligger uden for regnbuen, som kun er en afglans af farverne i himlen, som er fulde af varme og liv.

– Der er også flere toner. Lydspektret er større. I himlen er der flere både højere og dybere toner. Og menneskeord dækker ikke den kærlighed, tilgivelse, accept... værdierne kan ikke beskrives med menneskeord, forklarer Poul Erik Jørgensen.

"Det eneste, det handler om, er at have billetten til himlen i orden, lærte jeg."

Tilbage til livet...

På et tidspunkt hørte han en sygeplejerskes stemme: "Hov, du var vist væk?"

– Lægerne havde da kæmpet i ca. ti minutter for at få mit hjerte i gang igen. Skiftevis med hjertestarter og manuel hjertemassage, fik Poul Erik Jørgensen bagefter at vide.

Reaktionen bagefter

Tiden efter nærdøds-op-

levelsen har budt på glæde - især ved tanken om himlen; men det har også været svært.

– Lige efter at jeg havde været i himlen, var jeg meget sart i sindet. Da jeg kom hjem fra hospitalet, kunne jeg ikke engang tåle at træde på en sne. Det var jo et gudsskabt liv, der blev taget, følte jeg.

– Da en myg landede på mig, prøvede jeg at puste den væk, og da det ikke lykkedes, tog jeg den med fingrene og løftede den ganske forsigtigt væk. Den sarthed har siden fortaget sig.

To uger senere var der en tyv, der brød ind i vores hus her i Søborg. Tyven stjal min pung, bilnøgler og bil. "Ah, det er kun jordiske ting. Det er vigtigere, at jeg får naboen med i himlen", tænkte jeg dengang.

Ønskede at dø igen

– Jeg har hørt, at de, der har været døde, ikke er bange for at dø. Da jeg havde min nærdøds-oplevelse, så jeg det fulden, det perfekte. Bagefter ønskede jeg at dø, så jeg kunne komme tilbage til Himlen. Fordi intet her på jorden har en egentlig værdi, skønt jeg - set med menneskeøjne - er privilegeret med en skøn hustru, familie og har alle materielle nødvendigheder. I 2½ år ville jeg bare hjem til himlen.

Til sidst måtte jeg gå til lægen, fordi der ikke rigtig var noget på jorden, der interesserede mig mere. I en kortere periode fik jeg anti-depressiv medicin, fortæller Poul Erik Jørgensen, der nu har lagt pillerne på hylden.

Til gengæld bruger han nu mere og mere tid på det, der gør ham glad: At tale om Gud, om nærdødsoplevelsen og at hjælpe andre til at lukke

hjertet op for Jesus, "så de har billetten til himlen i orden".

Eftertanke

– Senere fandt jeg ud af, at en af de to kendte, jeg havde set i himlen, var min gode ven Ove. Jeg lærte ham først at kende, da han var 55 år, men havde aldrig oplevet ham som ung. Det var derfor, jeg havde svært ved at genkende ham.

Den anden, jeg genkendte, var min farbror, Svend Åge. Jeg huskede også ham som ældre... men øjnene var der.

– Jeg lærte, at alle er værdifulde. Man er ikke mere glad for dem, man genkender. Der var ingen kvinder og mænd. Alle var unisex, og der var ingen "sex-appeal" - i himlen er vi perfekte, som vi er, siger han.

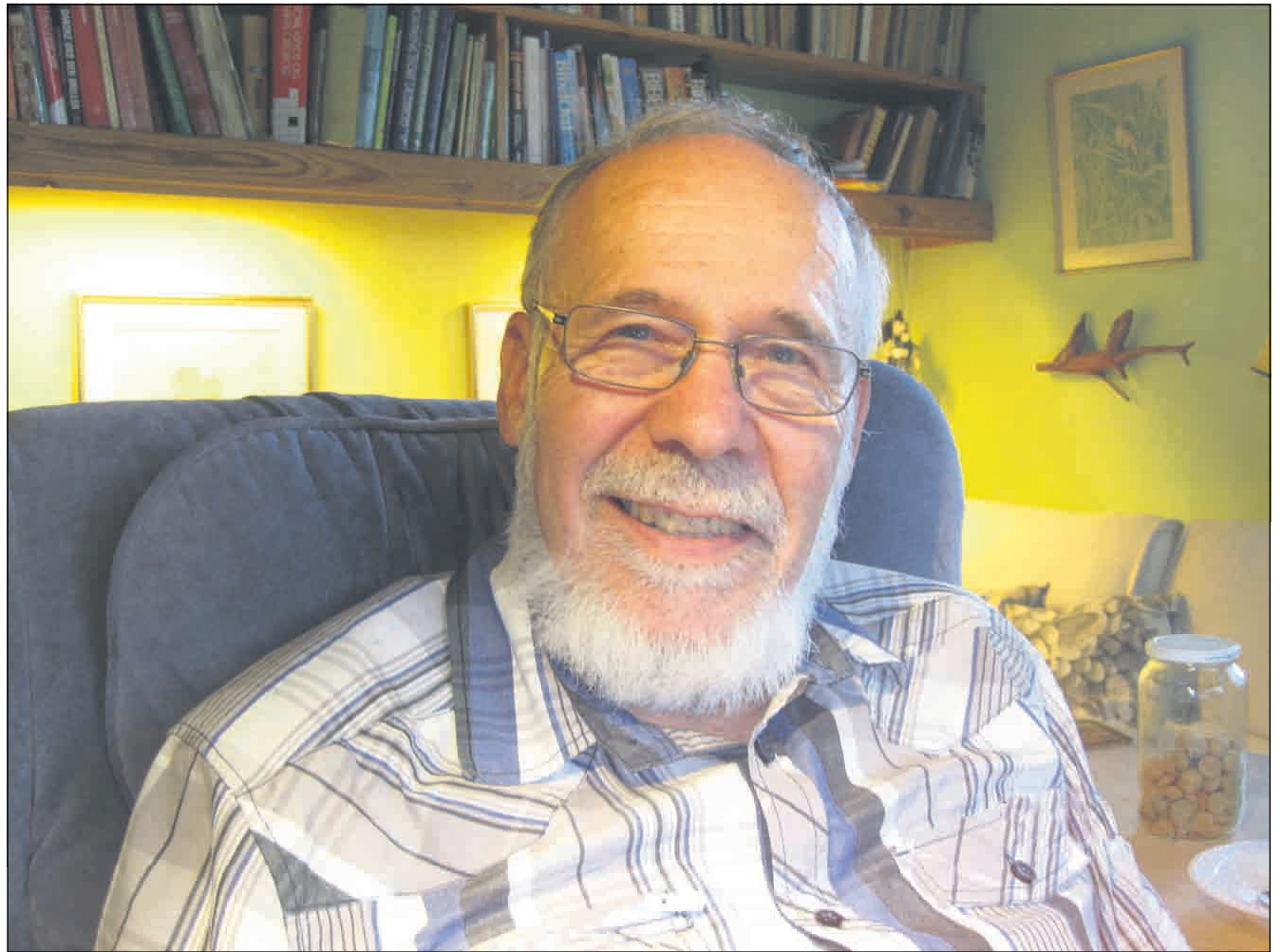
Efter nærdødsoplevelsen har livet for ham først og fremmest handlet om at fortælle andre hvilke herligheder, der venter i himlen, fortæller Poul Erik Jørgensen og tilføjer det vigtigste, han har lært af sine oplevelser:

– Du skal tro på Jesus. Jeg har oplevet Guds nåde, hans barmhjertighed. Jesus har sonet mine synder.

Kan kontaktes

Poul Erik Jørgensen vil meget gerne fortælle om sin himmelske oplevelse til foredrag og lignende.

Han kan kontaktes på tlf. 2987 6992 eller email: poe.sine@gmail.com

Af Lisbeth Thomsen

Filmen 'Miracles from Heaven' (Mirakler fra Himlen) er baseret på den sande historie om 10-årige Annabels fald fra et ni meter højt træ og et himmelsk møde.

Den 10-årige Annabel Beam (Anna) får pludselig en alvorlig tarmsygdom, og hele familien kastes ud i en kamp for tro, økonomi, sammenhold - og Annas liv.

Vi møder familien fra Texas en søndag morgen på vej til kirke, og alt ser umiddelbart idyllisk ud for Anna, forældrene og de to søstre.

Men Annas gentagne mave-smerter og opkastninger sender dem på adskillige sygehusbesøg, før de endelig får den rigtige diagnose: Anna lider af en sjælden tarmsygdom – hun kan ikke bearbejde maden.

Efter en akut operation sættes Annabel på sondemad. Men hendes tilstand forværres, og den eneste børnelæge i USA, som (måske) kan hjælpe, befinder sig i den anden ende af landet og har ni måneders ventetid.

En mors desperate kamp

Annas mor, Christy, spilles af Hollywoodstjernen Jennifer Garner. Filmen skildrer først og fremmest en mors kamp for sin datters liv. Og med en skuespiller af Garnes format drages man hurtigt ind i fortællingen.

I et desperat forsøg på at få en tid hos speciallægen før det er for sent, rejser Christy med Anna til Boston, og det giver pote. Den eftertragtede speciallæge dr. Nurko finder et hul i sit travle skema, og Anna kommer efterfølgende under medicinsk behandling. Kureres kan hun ikke. I stedet kan forskellige medikamenter give hende et, forhåbentlig, udholdeligt liv.

Anna spilles af den dengang 12-årige Kylie Rogers. Hun er overbevisende i rollen som den milde, kærlige Anna, der hele vejen igennem holder fast i sin tro på Gud – også selv om det kommer dertil, hvor hun ønsker at dø og komme i Himlen, hvor der ikke er mere smerte.

Miraklet fra Himlen

De mange kontrolbesøg i

Kylie Roger og Jennifer Garner spiller hhv. Anna og Christy Beam.

Redningsfolkene havde en meget krævede opgave, da de skulle få Anna ud fra et hult træ. Imens råbte familien til Gud udenfor træet.

Specialisten Dr. Nurko kommer til at betyde meget for familien i kampen mod Annas sygdom.

Den rigtige familie Beam foran "mirakeltræet". Fra venstre ses Kevin Beam, lillesøster Adelynn, Anna, Christy Beam og storesøster Abbie.

den anden ende af landet og dyr medicin sætter familiens økonomi under hårdt pres. Faren (Martin Henderson) må tage ekstra vagter på sin dyreklinik, og Annas søstre lider under forældrenes fravær.

Og så en dag, da storesøster Abbie får lokket Anna med ud at lege, sker det

utænkelige. De klatrer op i deres gamle klatretræ, og Anna falder ni meter ned, inden i det hule træ, og er bevidstløs i flere timer.

Efter flere timers uvished oplever den hårdtprøvede familie det første mirakel: Bortset fra nogle enkelte over-

fladiske skrammer kommer Anna helt uskadt ud af træet.

Den næste dag går det op for dem, at et endnu større mirakel er sket. Anna har ikke smerter, og den før så udspilede mave ligner nu en almindelig 10-årigs.

Men Anna selv er ikke overrasket, for hun har været en tur i Himlen, mens familien, godt støttet af deres kirke, råbte til Gud om at bevare hendes liv.

Gode spørgsmål

Selv om filmens eksistensberettigelse er det utrolige mirakel, stiller den også de spørgsmål, som unægtelig rejser sig undervejs.

Hvorfor skal en uskyldig pige, oven i købet med en klippefast tro og et hengivet hjerte, igennem så meget smerte? Hvad med alle dem, der ikke bliver helbredt?

Christy Beams troskrise undervejs mødes forstående af pastor Scott: "I en krise kan du forbinde alt med Gud, eller du kan vende ham ryggen. Det ene føles helt klart bedre end det andet".

Der gives ikke skræddersyede svar på oplagte tros-spørgsmål, heldigvis. I stedet efterlades vi med budskabet om, at det er okay ikke at have alle svarene, men at Gud er med gennem kriser, og at der venter en evighed uden sorg og smerte for dem, som tror.

Med Sony Pictures som producent og erfarne skuespillere i hovedrollerne har man høje forventninger til filmen, som var en biografsucces i USA i 2016. Og de indfries heldigvis.

Man bliver opslugt af handlingen, kommer ind under huden på familien og begejstres over forløsningsen. Det er næsten umuligt ikke at fælde en tåre, og samtidig kan man glædes over, at præsten og det kristne fællesskab omkring kirken portrætteres på en fin og autentisk måde.

Udover det altoverskyggende mirakel, ønsker filmen også at gøre opmærksom på hverdagens små mirakler, som vi alle kan opleve gennem kærlighed, omsorg og uselviske handlinger fra de mennesker, der er omkring os.

Filmen er en storslået proklamation af, at Himlen er virkelig, og at Gud gør mirakler - også i dag.

Jennifer Garner har bl.a. medvirket i filmene Pearl Harbor, Daredøvel, 13 Snart 30, Catch Me if You Can, Catch and Release, Peppermint samt TV-serien Alias.

Film gav Jennifer Garner troen tilbage

Den amerikanske skuespiller Jennifer Garner genfandt sin barnetro under optagelsen af filmen "Miracles from Heaven".

Charisma News skriver, at skuespilleren en søndag var med til gudstjeneste i pastor T.D. Jakes kirke i Dallas, hvor hun fortalte om sin genfundne tro, og hvad den betyder - også for hendes familie.

Svært at tro i Hollywood

Garner fortæller, at folk i Hollywood normalt ikke taler om tro. Og hvis man skulle være troende, bliver man som regel holdt udenfor det gode selskab.

- Hjemme i West Virginia gik jeg altid i kirke. Nu (efter filmen), da jeg kom tilbage til Los Angeles, har jeg talt med mine børn om filmen, og de sagde til mig: "Mor, du tager os jo ikke med i kirke!" Så vi gik i kirke den søndag, og i dag tog de afsted uden mig. Den beslutning var en direkte gave fra filmen, og det er jeg meget taknemlig for, siger Jennifer Garner.

Himmelske mirakler

"Miracles from Heaven" er baseret på virkelige begivenheder. I filmen spiller Jennifer Garner Christy Beam, der er mor til den alvorligt syge 12-årige Annabel. Pigen må ofte på hospitalet og har mange smerter. Men på en "god dag" kravler hun højt op i et træ - og falder ned i det. Mens alle frygter det værste, bliver pigen mirakuløst helbredt efter en nærdødsoplevelse.

Men også under Annabels sygdom fandt hele Beam-familien stor styrke i deres tro. Det gjorde stort indtryk på Jennifer Garner, der efter samarbejdet med bl.a. Christy Beam fandt tilbage til sin egen barnetro.

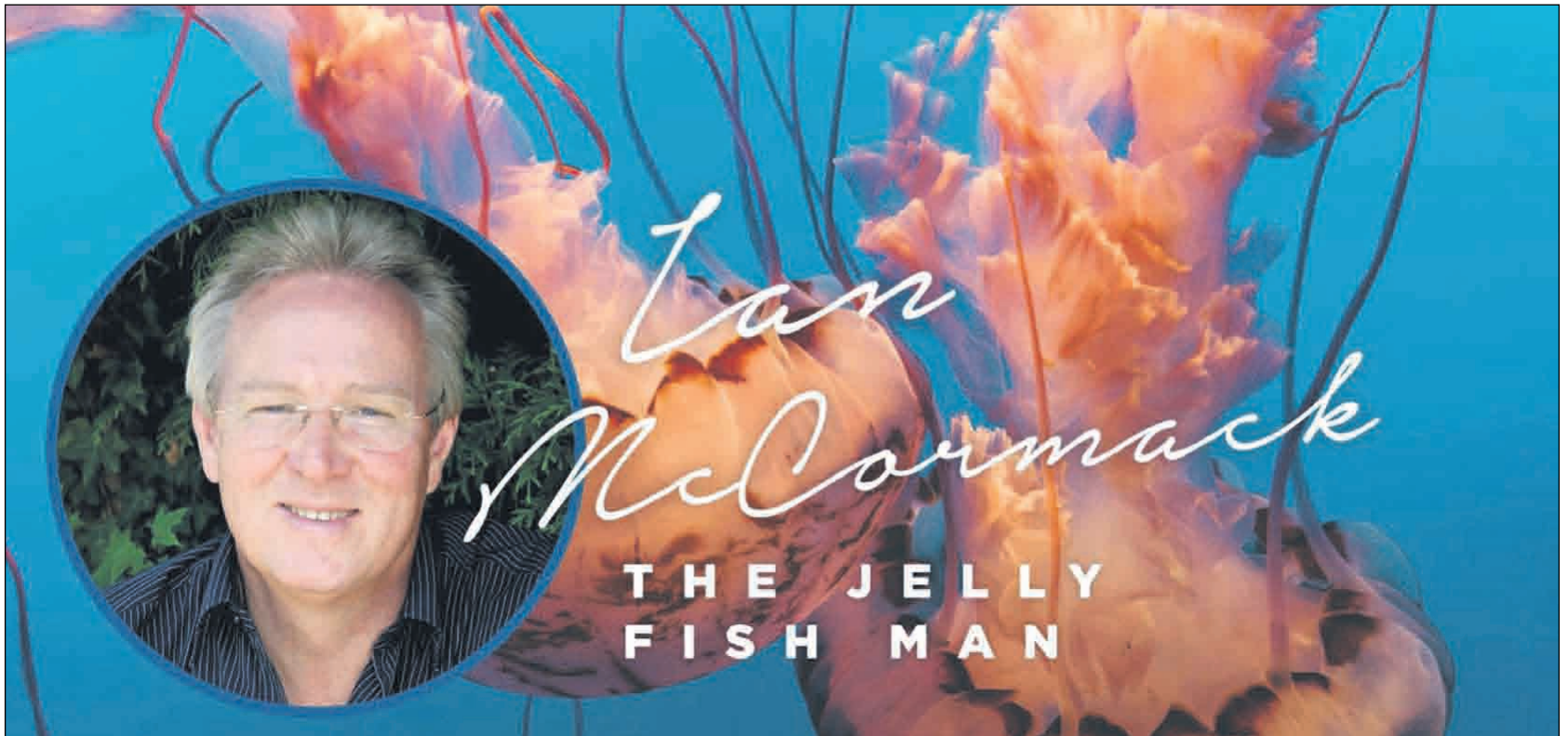
Miracles from Heaven er produceret af holdet bag filmen "Himlen findes virkelig" (om en lille drengs oplevelse af at være i himlen), og udkom i 2016.

Jennifer Garner blev født den 17. april 1972 i Houston, Texas. Hun besluttede at blive skuespiller efter først at have studeret kemi på universitet, og blev efterfølgende optaget på Yale Drama School. Jennifer Garner har tre børn sammen med skuespilleren Ben Affleck.

Ateisten Ian blev angrebet af fem ekstremt giftige gopler (box jellyfish) og var ved at dø. Samtidig så hans mor i et syn, at han var i fare, og bad til Gud for ham.

Ian fik sin sag med Gud i orden i allersidste øjeblik.

Ian fik et glimt ind i evigheden

Af Bodil Lanting

- Jeg lå i ambulancen og vidste, at jeg skulle dø. Men så huskede jeg, hvad mor havde sagt til mig og bad til Gud.

For Ian McCormack handlede livet om rejser, surfing, fester og kvinder. Men en dag for 35 år siden oplevede han det utænkelige.

Den dengang 26-årige Ian svømmede ud for den afrikanske ø Mauritius, da han blev angrebet af hele fem giftige gopler, de såkaldte havhvepse. De stak ham i armen, som straks svulmede voldsomt op.

De sorte blegnede

Ian vidste godt, hvor farligt det var. Nogle af de lokale fiskere blev helt blege, da de så ham blive angrebet. Én enkelt af disse gopler kan nemlig dræbe et menneske på bare tre minutter, alt afhængig af, hvor man bliver stukket.

Fiskerne hjalp ham op i deres båd og fik tilkaldt en ambulance. Men Ian var totalt lammet, allerede da han lå i ambulancen på vej til hospitalet. Han var forfærdelig bange og vidste, at han skulle dø.

Efter sin omvendelse blev Ian McCormack gift med Jane fra Canada, og de fik tre børn. Han er kendt som kristen prædikant og omtales ofte som 'The Jelly Fish Man'.

"Gud vil tilgive dig"

Mens Ian lå i ambulancen og tænkte, at han skulle dø, så han i et syn sin mor for sig. Hun sagde til ham, at Gud ville tilgive ham.

Ians mor var kristen, og hun havde fået et syn hjemme i New Zealand, hvor Gud viste hende, at Ian var ved at dø.

Ian bad nu et fadervor – og kom til bønnerne "forlad os vor skyld, som vi forlader vore skyldnere". Der var særlig to mennesker, som han bare ikke kunne tilgive. Men han forstod, at Jesus ville have ham til at gøre det alligevel.

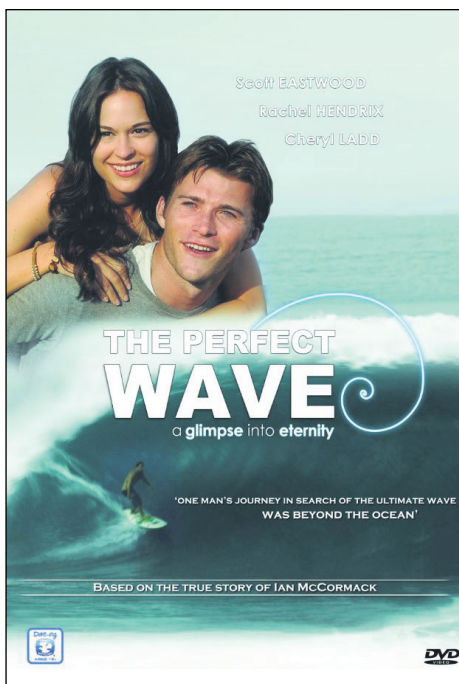
- Jeg tilgav dem, og jeg følte en fred, selv om jeg stadig var lammet, fortæller han.

Erklæret død

Lægerne på Victoria Hospital i Quatre Bornes gav Ian insprøjtninger med modgift i forsøget på at redde hans liv. Men det gjorde ingen forskel.

Til sidst lukkede Ian øjnene, for han var meget træt. På det tidspunkt var han bare lettet, fordi hans liv var endt. Han hørte selv, at hjertemaskinen standsede. Og lægerne erklærede ham død.

- Elektrokardiogrammet viste en flad linje. Det blev helt mørkt. Jeg tænkte, at det

Ian McCormacks dramatiske historie er blevet filmatiseret under navnet 'The Perfect Wave - A Glimpse into Eternity.' (Den perfekte bølge. Et glimt af evigheden).

måtte være en strømafrydelse, og jeg ledte efter en lyskontakt. Men jeg kunne ikke føle min krop. Jeg blev skrækslagen over, at jeg var i live uden for min krop. Hvor var jeg? fortæller Ian.

'Han fortjener helvede'

- Jeg følte, at der var en intens ondskab. Det var en åndelig ondskab, som stirrede på mig. Der var én, som skreg 'Hold mund'.

Jeg havde ikke sagt noget, men den onde må have kunnet høre mine tanker.

- Den mand fortjener at være her i helvede, sagde én.

Jeg havde aldrig rigtig troet på helvede. Hvis det overhovedet fandtes, burde det være et festligt sted, plejede jeg at tænke. Men nu blev jeg klar over, at Gud havde ret til at sende mig der.

Så huskede jeg, at jeg hav-

de bedt til Jesus i ambulancen. Nu kom der et strålende lys til syne, og det løftede mig op.

Jeg kendte ikke Bibelen dengang, men der står i Salme 23: "...skal jeg end vandre i dødsskyggens dal, jeg frygter ej ondt, thi du er med mig...", forklarer Ian og fortsætter:

- Derefter kunne det onde ikke nå mig mere.

Mødte Gud i himlen

- Jeg blev løftet opad og kom op gennem en smal tunnel. Her

var der kærlighed og glæde og fred.

Jeg så Gud i hans herlighed! Og Jesus sagde til mig: "Jeg er fredsfyrsten".

Jeg vidste ikke, om jeg var ude af kroppen, eller det hele foregik i min hjerne. Men jeg ved, at jeg var erklæret død i 15-20 minutter – og da jeg vågnede op igen, lå jeg i kappellet! fortæller Ian.

Jesu blod renser os

- Gud sagde til mig: "Gud er lys". Og jeg forstod nu, at jeg havde været i helvede.

Gud kendte mit navn. Jeg trak mig tilbage fra ham, fordi jeg var bange. Men det var, som om kærlighed og accept bølgede imod mig fra ham – og det dækkede mig.

Jeg fortalte Gud om mine synder. Jeg havde forbandet Gud og levet i seksuel synd. Men det var, som om der for

hver synd bare var mere kærlighed og nåde. Gud mindede mig om, at Jesu blod renser os fra al synd.

Guds lys fyldte mig, og jeg fik lov til at se ind i lyset. Jeg følte, at lyset heled mit hjerte. Så så jeg, at Jesus stod med hænderne rakt ud imod mig. Han lignede et menneske, men lyset kom fra ham, og jeg kunne pludselig se, hvordan hele universet kunne være kommet fra ham.

Det var et strålende lys. Jeg havde ikke læst om det i Bibelen dengang, men det står i Johannes Åbenbaring.

- Det var et hvidt lys, og jeg følte mig ren og nyfødt, og jeg ville bare se Jesu ansigt.

Jeg græd af lykke. Men Jesus holdt hånden frem foran mig, så jeg ikke kunne se ham. Så viste han mig marker og et landskab, som lignede Paradis. Det lignede mit hjemland, New Zealand, men det var en ny jord, husker Ian.

Tilbage for mors skyld

"Vil du blive her eller vende tilbage?" spurgte Jesus mig.

Jeg ville helst blive der, for jeg tænkte, at ingen i hele verden elskede mig. Her mødte jeg ikke andet end ubeskrivelig kærlighed. Men Jesus viste mig min mor. Og jeg tænkte, at jeg ikke kunne være bekendt at blive, for så ville hun tænke, at jeg ikke var frelst, da jeg døde. Så jeg bestemte mig for at vende tilbage for hendes skyld.

Jesus sagde til mig, at jeg også skulle fortælle andre om ham og hans kærlighed.

Lægen fik et chok

- Der var en indisk læge, som stod og stak mig i foden i lighuset, som om jeg bare var en død kødklump. Han ville vist være helt sikker på, at jeg nu også var død.

Gud mindede mig om, at Jesu blod renser os fra al synd.

Jeg rørte på mig, fordi jeg mærkede, at lægen stak mig. Han fløj næsten op i loftet. Han fik simpelthen et chok, da han så, at jeg kiggede på ham.

Og så forsvandt lægen meget hurtigt ud af lighuset. Jeg så ham aldrig igen. Men han havde ikke været i gang med at genoplive mig, som om det havde været et hjertestop, for det her var jo en dræbende gift. Lægerne var helt sikre på, at jeg var stendød.

Lammelsen forsvandt

Senere fandt Ian ud af, at han havde været død i 15 minutter. Men det første han opdagede, da han vågnede, var, at han var lammet fra halsen og ned, og han bad Gud om hjælp.

- Så snart jeg gjorde det, var det, som om jeg blev ramt af et elektrisk stød. Der var bølger af kraft og varme, som gik lige igennem mig, og inden for et par timer var jeg helt helbredt.

Dagen efter kunne jeg selv gå ud fra hospitalet, fortæller Ian.

"Fortæl det til andre"

- Gud sagde til mig, at jeg skulle læse i Bibelen og fortælle min familie og tusindvis af andre om min oplevelse. Og Gud gav mig også kærlighed til andre mennesker, fortæller Ian McCormick.

Han har været missionær i Borneo og Singapore og forkynder nu evangeliet i kirker, skoler og universiteter over hele verden.

Er der en himmel og et helvede efter døden?

Daniel kom tilbage efter tre dage i himlen og helvede

Pastor Daniel Ekechukwu blev vakt til live efter at have været standørd i tre dage. Han er en moderne Lazarus, som fik en chance mere.

Af Henri Nissen

Blandt de mange personlige beretninger om nærdødsoplevelser, som er kommet frem i vores tid, er Daniel Ekechukwus oplevelse en af de bedst dokumenterede.

Om morgenen den 30. november 2001 kørte Daniel Ekechukwu, der var præst i the Power Chapel Evangelical Church i Onitsha, Nigeria, sammen med sin ven Kingsley Iruka til sin fars landsby tæt på byen Owerri.

De medbragte en ged som julegave. Daniel kørte selv sin 20 år gamle Mercedes 230. På vej hjem, ned af en stejl bakke, virkede bremserne pludselig ikke. Bilen fortsatte med stadig større fart og stoppede først, da den med et stort brag kørte ind i en stenpille.

Uden sikkerhedsbælte blev Daniel kastet voldsomt fremover. Hans hoved ramte forruden, og rattet røg ind i maven på ham.

Daniels ven Kingsley Iruka så, hvordan blodet løb fra Daniels næse fra en skade i hovedet, og han begyndte at kaste blod op fra voldsomme indre blødninger.

Hjælpen kom hurtigt. Daniel holdt ud, indtil han var anbragt i det lokale hospitals intensivafdeling. Der blev sendt bud efter hans kone Nneka. Han fik hende til at flytte ham til hans familie-læges hospital i Owerri - hvilket var en stor fejltagelse. Det betød en ubehagelig rejse på halvanden time.

Daniel dør

Minutter efter at være blevet løftet ind i ambulancen, kunne Daniel mærke, at han døde. Han prøvede at hviske de sidste ord og instruktioner til Nneka. Specielt bad han hende om at fortsætte arbejdet i kirken. Han prøvede også at forklare hende om et par forhold i kirken, som hun skulle være opmærksom på, men han talte utydeligt, blev usammenhængende og gled ind i en bevidstløs tilstand.

Ambulancens chauffør kørte alt, hvad han kunne og med hylende sirener. Da de kom

En tilstedeværende optog video af Daniel, da han begyndte at trække vejret igen.

Her lå du den søndag hvor du blev kørt til Onitsha.

til Owerri Regional Hospital løb de ind, mens de råbte "Emergency! Emergency!" (nødtilfælde).

Daniels læge var imidlertid ikke på vagt, så en anden af det medicinske personale tog hånd om situationen og undersøgte Daniels slappe krop. Han kunne kun bekræfte, at Daniel allerede var død.

Daniels kone Nneka var chokeret. Men et bibelvers blev ved at ringe i hendes hoved, nemlig fra Hebræerbrevet 11,35: "Nogle kvinder havde tro til at få deres kære oprejst fra de døde."

En irrationel overbevisning greb hende: at hun ville se Daniel levende og rask igen.

Overbevisning om ting, man ikke ser

Dette bibelord gjorde det umuligt for Nneka at acceptere, at Daniel var død, og tillade, at han blev begravet.

Daniel blev bragt til St. Eunice Clinic, hvor dr. Jossy Anuebunisa også kunne bekræfte, at døden var indtrådt. Det tidspunkt, der blev registreret var kl. 23.30 på den dag, da

bilulykken skete.

Lægen skrev herefter en dødsattest og spurgte dem, om de ønskede at få Daniel anbragt i klinikkens ligkapel. Familien afslog og flyttede igen liget - til Daniels far i landsbyen nær Owerri og derfra igen til Ikeduru General Hospitals ligkapel, som lå tæt på.

Den tilstedeværende bedemand, Mr. Barlington R. Manu, foretog de normale undersøgelser af liget. Klokkeren var nu over midnat, kl. 1 lørdag morgen.

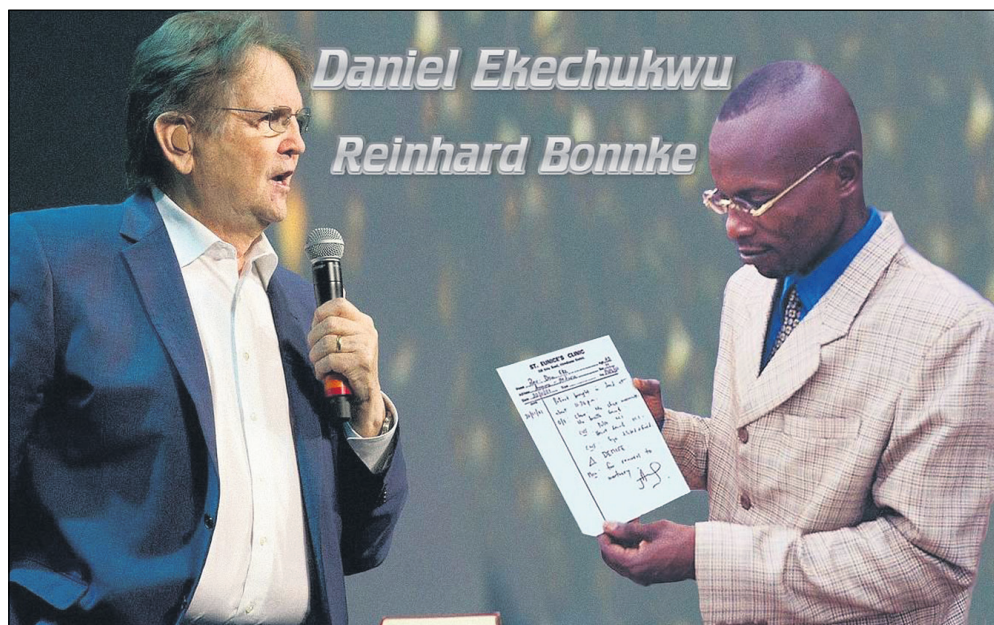
Giftig indsprøjtning

Da ligkapellet ikke havde et køligt opbevaringsrum, sørgede bedemanden for den sædvanlige kemiske indsprøjtning og forberedte liget til balsamering den følgende morgen.

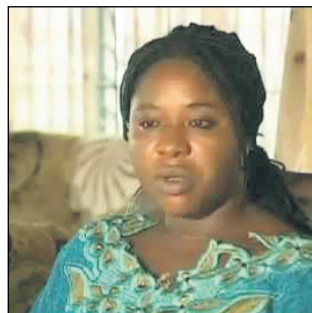
Sammen med en anden ansat lagde han liget på en af ligkapellets plader mellem to andre døde. Så tog alle hjem for natten.

Vendepunktet: Tro

I mellemtiden var Daniels

Pastor Daniel Ekechukwu med sin egen dødsattest, som fastslår, at han døde den 30. november kl. 23.30. Men den 2. december kl. 17.30 kom han til live igen i en kirke, hvor Reinhard Bonnke bad for syge.

Daniel kan takke sin troende og stædige hustru Nneka for, at han er i live i dag.

kone overbevist om, at hendes mand ville komme til live igen. Hun ville derfor have hans krop bragt til kirken i Onitsha, hvor den tyske prædikant Reinhard Bonnke skulle tale dagen efter ved en indvielses-gudstjeneste i "The Grace of God Ministries".

Nneka ville ikke give op. Hun plagede sin svigerfar. Hun lod forstå, at hvis han nægtede hende at tage Daniel med til gudstjenesten, ville hun huske det resten af sit liv. Til sidst gav han efter.

Næste dag, søndag den 2. december, hentede Nneka liget fra lighuset. Bedemanden anbragte liget i en kiste og lukkede låget. Derefter kørte Nneka og hendes hjælpere halvanden time med Daniel i kisten.

Afvist ved kirken

Da de kom til kirkens område i Onitsha, så sikkerhedsvagten og kontrollørerne dem komme med en kiste og beordrede dem til at vende om og forsvinde.

Men Nneka bad om at kisten måtte komme ind i kirken. Sikkerhedsvagten så, at hun var ophidset, så han kontrollerede, at det ikke var et terrorist-forsøg på at placere en bombe i kirken. Da han så, at der kun var et blegt lig i kisten, gav han dem lov til at komme ind på området. Men det skabte bestyrtelse og diskussion, da de ville bringe en kiste med et lig ind i en fyldt kirke.

Til sidst fik ærkebiskoppens søn, Pastor Paul Jr., sin fars tilladelse til at bringe liget ind i børneafdelingen. Børnene blev vist ind i den nederste

sal og liget blev bragt ind i den øverste sal og lagt på et bord. Biskoppens søn Paul og en anden af kirkens præster, Bathcomery Nkwando, bemærkede, at dødsstivheden var indtrådt og havde gjort lemmerne stive.

Livet vender tilbage

To andre præster, Lawrence Onveka og Luke Ibekwe hjalp med at bevogte liget. Reinhard Bonnke vidste ingenting og prædikede og bad for syge i hovedsalen.

Efter et stykke tid opdagede præsterne en lille trækning i Daniels mave. Liget tog en

Præsterne opdagede en lille trækning i Daniels mave. Liget tog en indånding, og begyndte at ånde uregelmæssigt...

indånding, og begyndte at ånde uregelmæssigt ligesom i "små eksplosioner", berettede de. Opmuntrede af dette, begyndte præsterne at bede indtrængende bønner, mens de tog ligklæderne af Daniel og masserede ham over hele kroppen. Daniels krop var stadig "stiv som et bræt". De spurgte efter en vifte for at give Daniel mere luft at indånde.

Da nyheden brød ud i kirkesalen, skabte det et hysterisk spektakel.

Klokken 17.30 søndag eftermiddag åbnede Daniel igen sine øjne, satte sig op og lænede sig op imod pastor Lawrence, fortæller denne selv. Mennesker begyndte nu at trænge ind i rummet for at se manden. Pastor Lawrence blev bekymret for, at Daniel ikke skulle få nok ilt, så han løftede Daniel op og bar ham ind i kirkerummet. For første gang sagde Daniel noget: "Vand. Vand".

De gav ham først nogle slurke, og derefter varm te. For at give ham ånderum i mængden, satte de ham op på platformen på en stol, hvor hundreder af mennesker så ham langsomt komme sig.

Endnu havde han ikke fået

hold på sine tanker og kunne til at begynde med ikke genkende nogen. Ikke engang sin egen søn, som kom op for at se sin far. Men i løbet af nogle timer fik han fuld bevidsthed og sammenhængende tanker.

Han var et mirakel, og menneskemasser belejrede hans hus, så han blev kørt bort til et hemmeligt sted for at genvinde sin fysiske styrke i løbet af de næste to dage. Den tidligere døde var ikke blot opstået fra sin kiste, hans sår og skader efter ulykken, som havde medført hans død, var også helet, så der ikke var det mindste spor tilbage.

Reinhard Bonnke havde i mellemtiden forladt stedet for at tage videre på en planlagt rejse.

Et videoteam producerede herefter en dokumentarvideo, hvor der bl.a. indgår andres optagelser fra det tidspunkt, hvor Daniel begyndte at trække vejret.

Fakta:

- I to dage trak Daniel ikke vejret, hans hjerte var holdt op med at slå.
- Det var i et varmt klima.
- Han blev indsprøjtet med en skrap kemisk opløsning.
- Som lig blev han kørt rundt i timevis, rullet rundt, og lå i en snæver kiste uden luft.
- Han burde have haft alvorlige hjerneskader, men han er levende nu og uden nogen sygdomsfølger.
- Dette er en offentliggjort begivenhed.
- Daniel har bl.a. besøgt Tyskland i marts 2020 (foto).
- Han har en facebook-side.

Hvad Daniel så på den anden side...

Daniel Ekechukwa kunne efter sin genopvækkelse fortælle om, hvad han havde set i himlen og i helvede.

Kort tid efter at pastor Daniel Ekechukwa kom til live – se side 6 – var han klar nok til at kunne fortælle om det, han havde set.

Pastor Daniel fortæller, at to personer (engle) fulgte ham. Den ene sagde, at de nu skulle besøge Paradis.

– Da vi nærmede os stedet, så jeg skarer af mennesker, som så nøjagtig ud som ham, der fulgtes med mig, den engel, der fulgtes med mig.

Englen bar en hvid dragt. Kroppen var helt hvid. Dragten var helt hvid, og den så ikke ud til at kunne tages af.

I mit hjerte sagde jeg: "Se, hvor englenerne samles!" Sådan tænkte jeg, for jeg kunne stadig have mine egne tanker der. Englen sagde til mig, at dette var stedet, hvor de hellige, som var døde, samledes.

Mens jeg betragtede dem, sang de lovsang så vidunderligt. Du véd, det var ligesom der var en kraft i det område, som styrede, hvad de gjorde.

Når de løftede hænderne, gjorde de det alle på samme tid. Ingen kom før eller bagefter. Når de ville bøje sig forover gjorde de det alle på én gang. Jeg hørte en masse instrumenter, men jeg så ingen.

Mens det foregik, havde jeg en stor lyst i min ånd til at gøre det samme som dem. Jeg begyndte endda at bevæge mig henimod dem, men englen sagde: "Nej... jeg har stadig meget at vise dig. Lad os besøge den bolig, som Jesus lovede."

Nu tog englen mig med til et vidunderligt sted. Hvad jeg så dér, kan jeg ikke beskrive. Det var så pragtfuldt.

Det var en meget vidunderlig bygning. Du kunne se på bygningen, og den så ud som glas eller guld, eller hvad skal jeg sige? Selv blomsterne dér så ud som guld.

Mens jeg nu betragtede stedet, sagde han til mig, at "Jesus har færdiggjort boligerne, men de hellige er ikke klar".

Besøgte også helvede

– Så sagde han: "Lad os besøge helvede". Det var det sidste, jeg så af himlen.

Det, der skete, var, at så snart han sagde: "Lad os tage derhen," så var vi der. Der var aldrig noget med at flyve eller bevæge sig.

I det øjeblik han sagde: "Lad os besøge boligen!" så var vi dér. Som i et øjeblik var jeg der og så det.

Da han sagde: "Lad os

Han råbte til mig fra helvede: "Jeg er præst. Jeg stjal bare kirkens penge, og jeg er parat til at betale dem tilbage straks."

besøge helvede!" så var vi dér straks. Vi så en port, der var så stor, så vældig. På toppen af den havde de skrevet: *Velkommen til helvedes port.*

Så snart vi var kommet til porten, løftede englen sin hånd og vinkede, og straks åbnede porten sig med en voldsom lyd.

Straks, da porten åbnedes, kunne jeg høre klageråb. Jeg kiggede ind og så mennesker, som os. De bar tøj. Nogle var hvide, nogle sorte. De så ikke ud som dem, jeg havde set på den anden side (i himlen).

De råbte – der var en masse lidelse. En masse pine.

Straks da porten åbnedes, var det, som om de så mig. Jeg stod ved englen, og de så mig, men de spurgte aldrig englen om at hjælpe dem. De spurgte mig om hjælp, de råbte.

Jeg husker en frygtelig én, som rørte mig så meget, fordi jeg selv er præst, og han, der råbte, var også præst. Han råbte: "Jeg er præst. Jeg stjal bare kirkens penge, og jeg er parat til at betale dem tilbage straks." Og han ønskede, at jeg skulle hjælpe ham.

Der var en kraft, der pinte dem. Jeg så aldrig nogen ild dér, og jeg så aldrig nogen flammer i helvede. Men den pine, dér var, var som om, de befandt sig i ild.

Alle disse ting, som englen viste mig, skrev jeg ned på en blok. Englen gav mig en blok og en pen.

Jeg skrev alle disse oplevelser ned. Da jeg vågnede her, var det første jeg huskede den blok. Jeg spurgte dem: "Hvor er min blok?"

Folk forstod mig ikke, og senere forstod jeg, at det, jeg havde skrevet ned måtte være gemt i min hukommelse.

En sidste advarsel

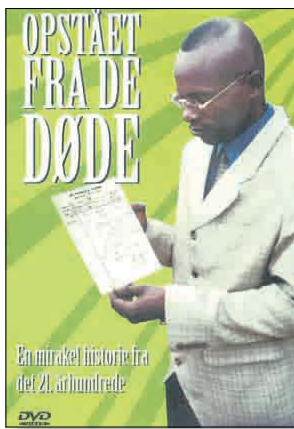
Mens jeg råbte og spurgte

englen om hjælp, sagde han, at jeg ville få en chance mere for at vende tilbage. Han nævnte, at den rige mands bøn i helvede skulle opfyldes - til denne generation.

Jeg forstod det ikke. Men da jeg slog efter i Bibelen, forstod jeg, at den rige mand havde spurgt om, at en død mand skulle sendes tilbage til verden. Så det, han sagde, var, at den rige mands bøn skulle opfyldes som den sidste advarsel.

Han sagde til mig, at han gav mig denne mulighed for at vende tilbage med den sidste advarsel til denne generation."

Henri.

Gribende dokumentar

På en video fortæller Daniel, hans kone, far, lægen, bedemanden, og dem, der så ham komme til live igen. Selv fortæller han om, hvad han så bag døden i en meget virkelig verden.

Spilletid: 35 minutter. Derefter følger en optagelse på ca. 25 min., hvor dr. Reinhard Bonnke prædiker til hundredtusinder i Nigeria. I alt ca. 60 minutters spilletid.

DVD'en kan bestilles på netboghandlen Hosianna.dk for 98 kr.

Er der en himmel og et helvede efter døden?

Død mand opvakt fra helvedes forgård

Efter at have været død i 40 min. vendte han tilbage til livet.

Af Henri Nissen

Da hjertespecialisten dr. Chauncey Crandall, Florida, mistede en kræftsyg søn, søgte han forgæves efter en præst, der troede på, at Gud kunne helbrede. Men en dag oplevede han selv det utrolige...

– Jeg følte, at Gud nu ledte mig til selv at bede for mine patienter. Én om ugen.

Det var ikke let for mig. Jeg var ikke godt tilpas ved at træde ud af min vante læge-rolle.

Vi fortsatte med medicinsk behandling ved siden af, at vi bad. Jeg afviser ikke medicinsk behandling. Jeg er læge, videnskabsmand, akademiker...

Den døde mand

Men en dag i 2007 blev dr. Crandall kaldt til operationsrummet til en mand, som allerede var stendød...

Det var den 53-årige mekaniker Jeff Markin. Han var faldet om i modtagelsen. En sort sikkerhedsvagt løftede ham op og bad Gud gribe ind, men på skadestuen forsøgte man forgæves at genoplive Jeff.

Hjerteteamet havde allerede arbejdet på at få hjertet igang i 30-40 minutter, før man tilkaldte Crandall. Da han kom ind, var der kaos på skadestuen – alle havde travlt med genoplivning, men patienten viste ingen livstegn. Han var helt sort.

– Jeg har aldrig set en mand så død, husker Crandall.

Personalet spurgte: "Doktor – er der mere, vi kan gøre?"

Dr. Crandall sikrede sig, at alle retningslinjer var fulgt til punkt og prikke. Så gik han.

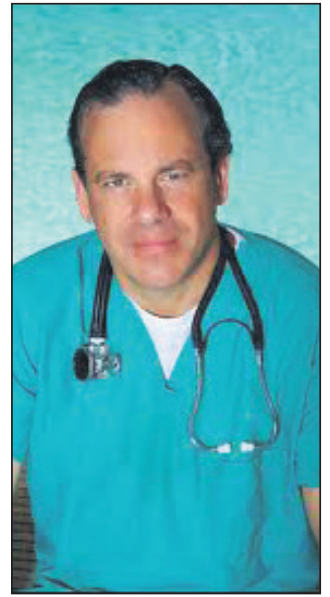
Gå tilbage og bed!

– Men på vej ud hørte jeg en indre stemme sige: "Gå tilbage til skadestuen til den patient og bed!" Jeg svarede: "Det kan da ikke være dig, Gud, der siger dette til mig. Der er jo ikke mere at gøre!" Så jeg fortsatte. Men ude på gangen hørte jeg den samme besked.

Jeg følte mig ikke specielt hellig eller åndelig den morgen, men jeg vendte om og gik ind på skadestuen, hvor døden nu herskede. Alle havde forladt rummet på nær en sygeplejerske, der skulle gøre den døde i stand. "Hvad vil De her, doktor?" spurgte hun undrende.

Mekaniker Jeff Markin og hjertespecialisten Chauncey Crandall.

Væk ham til live!

– Jeg gik hen til den døde og bad indvendigt: "Gud, hvad skal jeg sige?"

Men jeg vidste nu, at hvis jeg åbnede munden, ville Helligånden tale gennem mig.

Jeg oplevede Guds Ånds nærvær i rummet og bad denne bøn: "Gud Fader, jeg beder for denne mands sjæl. Hvis han ikke kender dig som Herre og Frelser, så væk ham til live igen, nu, i Jesu navn!"

Sygeplejersken så mærkeligt på mig. Hun var ikke troende. Men mandens arm røg op. Skadestuelægen kom ind. Jeg bad ham give patienten endnu et stød.

"Nej, doktor. De har afbrudt genoplivningen. Det er slut. Han er død," sagde han.

"Vil du godt gøre det endnu en gang, for min skyld. Giv ham et sidste stød."

Han satte elektroderne på igen og gav et stød – og straks var der en helt normal hjerterytme! Vi stirrede alle tre på monitoren. Så begyndte hans bryst at bevæge sig. Så bevægede hans hænder sig og så fødderne.

Hvad har De gjort?

Sygeplejersken råbte: "Hvad er det, De har gjort? Hvad skal vi nu gøre?"

Jeg var selv i vildrede om, hvad der nu skulle ske med patienten, og om hvor alvorlige skader, han havde fået. Han var sandsynligvis hjernedød. Patienten blev overført til intensivafdelingen, og en anden læge overtog i weekenden.

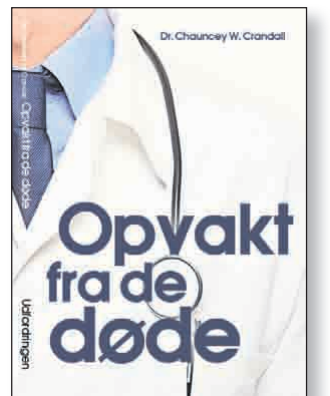
Mandag besøgte dr. Crandall patienten Jeff, som sad op i sengen og havde det fysiske

godt, uden nogen hjerneska-

de. Men han var deprimeret. – Jeg var i et evigt mørke, hvor ingen kom for at hjælpe mig. Jeg lå i en kasse, og så kom der nogle og smed mig ud som affald, fortalte han om sine oplevelser efter døden.

– Jeff, hvis du lader Jesus komme ind i dit liv som Herre og Frelser, så kan du få evigt liv og aldrig mere opleve dette mørke, sagde Crandall. Og dér på stuen tog mekanikeren Jeff imod Jesus, mens tårerne løb ned ad hans kinder.

I dag kommer han i en kirke og en bibelstudie-gruppe. Da hans eks-kone for 20 år siden blev kristen, forlod han hende og børnene. Men de blev ved med at bede for Jeff. Netop den dag, da Jeff var blevet erklæret død, sad datteren og bad for sin far. Gud hørte hendes bøn.

Bog på dansk

Crandalls dramatiske og åndeligt inspirerende historie er udkommet på dansk i 2013:

- **Chauncey Crandall:**
- **Opvakt fra de døde.**
- **216 sider, indb. 228 kr.**
- **Hosianna.dk**

Spørg Lægepræsten

Skriv til Poul Henning Krog (Lægepræsten) på email: laegepraesten@poulhenningkrog.dk eller Poul Henning Krog, Degnemosen 3, 5700 Svendborg. Ikke alle breve offentliggøres. Du vælger selv, om du vil være anonym. Der kan også anvendes andre eksempler, end de til hver anden uge indkomne. Hjemmeside: www.laegepraesten.dk - her kan du bl.a. købe lægepræstens bøger og se hvilke foredrag han tilbyder.

Hvordan kan jeg tale med mine gamle venner om døden?

Kære Poul Henning

Jeg har flere naboer og venner, der er gamle. De berører ofte det emne, at de snart skal dø. De ved, at jeg er en personlig kristen. Det er som om, de forsøger at få nogle svar fra mig. Alligevel bliver samtalerne som oftest korte. Det er som om, at de ikke rigtig vil dybt ind i emnet. Det er frustrerende, at døden er et tabuemne. Vi kan ellers tale om alt muligt, men her har jeg brug for et godt råd. På forhånd tak.

Venlig hilsen
Erik

Kære Erik

Døden er fortsat det største tabuemne i Danmark. Det er større end fx emnerne: psykiatriske diagnoser og lønindtægt. Jeg deler din forundring. Du mærker i samtalerne en søgen og uro. Måske du næste gang kunne spørge, om du må fortælle om dit syn på døden og livet efter døden. Emnet er et skønt og opmuntrende emne. Du kunne fx printe eller læse nedenstående højt:

Vi mennesker kan opleve at være ensomme, gudsforladte og

hjemløse i vores indre. Opleve at der er et tilhørsforhold, der mangler. Opleve at den indre længsel ikke er tilfredsstillende. Mennesker er ikke designet til at være hjemløse. Det kan være, at der mangler et kendskab til livets hjemkundskab og himlens hjemland.

Den indre længsel kan opfyldes, hvis skaberen af boligen selv flytter ind. På den måde bliver Guds geniale boligbyggeri i det indre menneske gjort færdig. Det giver en usædvanlig tryghed og ro. Dødsangst, dødsfrygt og

dødsusikkerhed er blæst bort. Vi hviler i Salme 23, der slutter med: "og i Herrens hus skal jeg bo alle mine dage".

Guds ønske er, at vi skal være ham nær her i livet, og i evigheden bo hos ham i himlen.

Den kristne er en himmelborger. En dag vil Gud tage hjemsendelsespapirerne i brug, forfremme den kristne til at bo i en himmelsk bolig - og forvandle legemet til et herlighedslegeme.

Herlighedslegemet er en dimension, vi finder i Jesus efter opstandelsen. Fra da af bevæger han sig frit gennem lukkede døre - rum og tid er en helt anden dimension.

Disciplene kæmpede naturligvis med at forstå, at Jesus efter opstandelsen kunne fremtræde både som den Jesus, de kendte, i kød og blod, men også i en ny form, hvor han kunne forsvinde og dukke op på et splitsekund.

Hvad har Jesu opstandelse så med vores opstandelse at gøre?

Jesus opstod - og vi skal opstå

Paulus forklarer til menigheden i Korinth, at Kristus opstod først - og dernæst opstår de, som hører Kristus til.

Hvilken tilstand vil den kristne få i himlen?

"Og ligesom vi har båret det jordiske menneskes billede, skal vi også bære det himmelske menneskes billede.", lyder det fra Paulus i Korintherbrevet kapitel 14.49.

Jeg tolker det sådan, at de kristne i himlen - som Jesus efter opstandelsen - har to dimensioner. Det jordiske menneskes billede - altså vi kan genkende hinanden - og det himmelske menneskes billede - Gud tilføjer, som han vil, en glans og en dimension til hver enkelt. Det himmelske billede har karakter og egenskaber som en engel.

Gud ønsker at møde hvert enkelt menneske personligt. Engle kan være hjælpere hertil. Et syn kan være en hjælp. Andre

Dine venner føler uro, men er bange for at tale om døden. Prøv at spørge, om du må fortælle dem om din tro på Jesus og livet efter døden.

mennesker kan være en hjælp. Kirken kan være en hjælp. Guds skaberværk kan være en hjælp. Gudsoplevelser kan være en hjælp. Gud kalder os ved navn.

Fra Johannes-evangeliet ka-

pitel 1 lyder det: "Men alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn."

Kærlig hilsen
Poul Henning

Hvorfor skulle min far dø, selv om jeg bad for ham?

Kære Poul Henning

Jeg er skuffet over Gud. Jeg bad meget for min syge far, men mistede ham. Jeg har siden haft svært ved at finde troen og tilhøret til Gud igen. Jeg er ked af det, jeg har mistet. Mine bedste år med Gud var de år, hvor min far levede. Årene efter har været præget af kamp, uro, dårlige beslutninger og manglende tryghed. Hvad skal jeg gøre med min skuffelse?

Kærlig hilsen
Gunhild

Kære Gunhild

Jeg tænker, at der er mange, som er blevet skuffet over Gud. De har ligesom dig været i krise og ikke oplevet at få det svar og den hjælp, de synes, de havde brug for. Andre bliver skuffet over Gud, fordi de synes, at han skulle forhindre krige, lidelser og fattigdom. Skuffelser kan have mange navne.

Skuffelse er bagsiden af at elske og involvere sig. Skuffelse opstår let, når ens ønsker ikke går i opfyldelse. Du elskede din far, derfor ramte det så hårdt. Det er positivt at elske og engagere sig i sin familie og andre menneskers liv. Ligegyldighed er værre end skuffelse.

Jeg tænker, at du holder for stramt og krampagtigt på din skuffelse. Gud er Gud. Han hører

vores bønner og råb, men det er ikke altid, det går, som vi ønsker. Skuffelse er et livsvilkår. Ikke at forstå alt er et livsvilkår. Lad det svære ligge. Søg Gud på ny.

Jeg bringer her et citat fra min kommende bog om Salme 23 og terapi:

"Vores vandring kan gå i stå. Her kan metakognitiv terapi give os en god hjælp:

At vandre igennem en gang med mange døre er en metafor fra metakognitiv terapi. Målet er at vandre ned til den glasdør, der afslutter gangen. Der strømmer lys ind ad glasdøren. Vandringen mod lyset kan forstyrres af de døre, der sidder til venstre og til højre. Dørene er de svære tanker, følelser eller traumer.

Mennesket vælger ofte at gå ind ad en eller flere af disse døre

og ender med at blive fanget af bekymringer, flashbacks og lidelse.

"Accept i praksis involverer dette at relatere til tanker, følelser og fornemmelser med mere åbenhed, nysgerrighed, fleksibilitet, særligt for at forfølge et sæt værdier, der er dybt vigtige og meningsfulde. Sagt på en måde må indre begivenheder og skiftende emotionelle tilstande og indre verbal snakken ikke komme i vejen for det, som betyder mest, og få en primær rolle i at navigere på livets veje."

Søg Gud på ny

Du har et sæt vidunderlige værdier. Søg Guds ord, Guds rige og Guds menighed. Et liv med Jesus ved "rorpinden". Livet indeholder svære oplevelser, men livet skal ikke styres heraf. Et liv med Gud nu og i evigheden, er langt mere betydningsfuldt end de svære oplevelser. Måske du kan spejle dig i Peter Bastian.

Musikeren Peter Bastian startede sin søgen som et sjæleligt menneske, men endte som et åndeligt menneske. I en nekrolog af Tor Nørretranders bragt i Information den 29. marts 2017 lyder det:

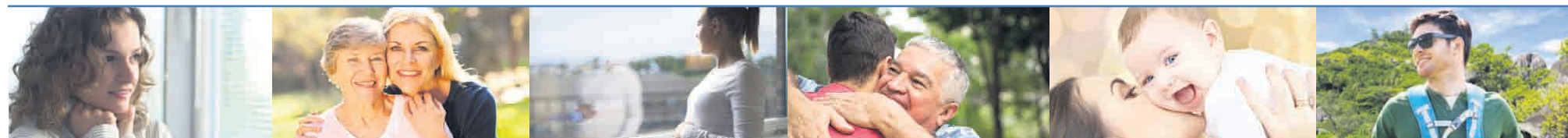
Lad det svære ligge, og søg Gud på ny i Bibelen og det kristne fællesskab. Livet med Gud nu og i evigheden er mere betydningsfuldt end de svære oplevelser.

"Hvor de moderne spirituelle traditioner handler om at meditere sig til at opnå kærlighed, eller være dydig nok til den, om kærlighed som noget man gør sig fortjent til, fandt Peter Bastian den betingelsesløse kærlighed i kristendommen. Fred... For selvfølgelig endte Peter Bastians

sidste store spirituelle saltomtale med, at han blev mere kristen end den kristne kirke. Alle de knirkende livstrætte dogmatikker var ikke det, der fristede. Det var snarere en lære om de tre principper - Faderen, Sønnen og Helligånden - som hver for sig intet kunne og ikke kunne stå

alene, fordi de så bare var enten strenghed, kærlighed eller kreativitet, og derfor ikke nok af det der giver liv - men tilsammen skabte en musikalsk enhed, som kunne favne livets modsætninger."

Kærlig hilsen
Poul Henning

Pernille: Jeg var fortabt...

På vej ind i døden, under otte døgn's koma, befandt Pernille Sand fra Karup sig et sted, som hun oplevede som helvede. Men da alt håb var ude, fik en kristen kvinde besked på at gå op på hospitalet...

Af Henri Nissen

- Det var helvede, jeg var havnet i. Det er jeg slet ikke i tvivl om. Men Gud mindede en kristen kvinde om at bede for mig, og derfor slap jeg fri.

Pernille smiler lettet - men er samtidig dybt alvorlig, mens hun fortæller om de dramatiske oplevelser, hun har været igennem. Udfordringen talte med Pernille nogle få måneder efter den dramatiske oplevelse i 2012 og hun bekræfter i 2020 alle oplysninger.

'Løven' indeni mig

- Jeg har altid været god til at manipulere med folk og få min vilje. Som barn og ung følte jeg, at der indeni mig var en vild, uansvarlig kraft.

Det føltes, som om jeg havde en løve inden i mig, der kun ventede på at gå amok, og tage styringen. Det gjorde mig meget rastløs.

Jeg kæmpede for at opføre mig normalt og fornuftigt. Men jeg foretog mig mærkelige ting, som jeg bagefter fortrød.

Far begik selvmord

- Måske begyndte det, da min far tog sit eget liv. Jeg var ni år. Mine forældre var skilt, og jeg besøgte min far i Aalborg hveranden weekend, når han ellers var rask nok til at have mig. Han var psykisk syg.

Min mor talte altid dårligt om ham. Så hans død blev bare fejlet til side, som om den kun var en fordel for os.

Senere fik jeg at vide gennem en faster, at han havde kastet sig ud foran et tog. Hun troede, jeg vidste det. Jeg blev meget ked af det, men fik ikke lov at sørge. Der blev lagt låg på. Jeg måtte ikke tude. Vi tog ud og fodrede ænder...

Mor var misbruger

- Jeg måtte som barn ofte dække over min mor. Når jeg cyklede hjem fra skole, bad jeg: "Gud, bare min mor ikke er fuld, når jeg kom hjem."

Min storesøster var fire år ældre, men det var mig, der gjorde rent efter opkast og fjernede flaskerne, mens min mor sov rusen ud.

- Som 17-årig oplevede jeg, at 'løven' brød løs. Jeg mødte en pige, som jeg blev utrolig tæt med. Vi kunne netop bringe det

værste frem i hinanden, og vi slap al ansvarfølelse.

Vi røg hash, brugte penge, fandt kæresten, der var meget ældre end os, og som også var misbrugere, lavede ballade og havde det 'fantastisk'.

Vi var fuldstændig ligeglade med andre, også dem, der holdt af os. Jeg blev utrolig god til at lyve og manipulere, og jeg var stolt af det. På den måde kunne jeg skaffe os alt og skaffe os ud af alt. Løven havde frit løb. Jeg ødelagde mig selv og sårede andre, men jeg var ligeglad!

Jeg havde sex allerede fra jeg var 13 år, når jeg var ude af feste og drikke.

Men jeg blev syg, både fysisk og psykisk og endte med en total nedtur med intens indre smerte og en indlæggelse.

Flyttede hjemmefra

- Straks, jeg fyldte 18 år, flyttede jeg hjemmefra. Jeg hadede min mor.

I stedet fandt jeg mig et mandsvæsen, som var noget ældre. Jeg gjorde ham til min farfigur. Han havde bil, og vi røg hash. Men han kunne naturligvis ikke leve op til de urimelige krav, jeg havde, om betingelsesløs hengivelse.

Vi var begge svigtede mennesker, som ikke anede, hvad vi skulle gøre med vores liv.

Pernille var imidlertid fast besluttet på, at hun ville kæmpe sig ud af den sociale arv. Hun tog de nødvendige HF-fag, så hun kunne komme på pædagogseminariet, som hun afsluttede med topkarakter.

Gravid, juhu!

- Under uddannelsen blev jeg gravid. Det var en stor overraskelse, for lægen havde sagt, at jeg aldrig kunne få børn. Jeg oplevede det som et mirakel, men det gjorde min kæreste ikke. Jeg ville ikke have en abort, og jeg sagde til min kæreste, at han måtte vælge. Mig og barnet - eller ingenting. Så han gik - og jeg fødte Andrea i 2006.

Senere mødte jeg min nuværende mand, Eske, og vi fik Marius i 2010. Og vores tredje i 2012.

Løven ville ud!

- I efteråret 2011 mærkede jeg igen, at den indre vildskab var på vej ud. Det var sådan, at jeg ind i mellem ikke kunne få luft. Jeg var ligeglad med alting. Jeg

var grov og vulgær. Det var ikke nemt for Eske.

Flere har udtalt, at jeg følte som en helt anden, faktisk som en mand, noget fremmed og ubehageligt.

Jeg fik det psykisk dårligt, begyndte igen at ryge hash, fik lungebetændelse og havde store rygsmerter. Så gik jeg til lægen og fik ham manipuleret til at give mig 100 morfintabletter og 100 stesolidpiller.

I otte døgn tog jeg så mange piller, at jeg åbenbart fungerede normalt, kørte bil, afleverede børn, besøgte venner, lavede aftensmad osv. Men folk kunne ikke rigtigt kende mig.

Livløs med blod om munden...

Til sidst tog Pernille en overdosis og lagde sig til at sove.

I løbet af natten forsøgte kroppen at komme af med giften ved at kaste op. Men Pernille vågnede ikke. Hun druknede i sit eget opkast og var livløs, da hendes mand Eske fandt hende i sengen med blod om munden og uden vejrtrækning. Han ringede i hast 112, og med udrykning blev Pernille kørt fra Karup til Viborg Sygehus. Undervejs pumpede de 1.7 liter opkast ud af lungerne.

8 døgn i koma

Ingen ventede, at Pernille ville overleve de næste døgn i koma. Den første penicillinur mislykkedes. Også den næste... Efter fire dage begyndte det for alvor at gå tilbage. Ilten blev skruet op fra 30% til næsten 100%, og familien blev kaldt ind for at sige farvel...

Imens Pernille gled længere ind i døden, oplevede hun de frygteligste mareridt i sit sind. Hun kæmpede med sine sidste kræfter for at slå sig løs.

- Jeg har senere fået at vide, at det sovemiddel, som lægerne plejer at give mennesker 1 ml. af, for at holde dem i koma i et døgn, det fik jeg 9 ml. af i timen for at holde mig nede, og for at jeg ikke skulle rykke min respirator og mit halsdrop af. Hvis jeg havde gjort det, var jeg død på stedet, fortæller Pernille.

Jeg var i helvede...

- Jeg var et sted, som var lige så virkeligt, som denne verden. Og jeg ved, at jeg har oplevet det og ikke drømt det.

Jeg lå på en briks i et syge-

husrum. To kvinder stod ved siden af og fortalte mig, at jeg var død. De udstrålede en ondskab, jeg ikke kan beskrive, selvom de smilede. De tvang mig til nogle ting.

- Jeg var kommet i helvede. Det kan ikke beskrives med ord. Al ondskab, smerte, fortabthed, ulykke, ulækkerhed og fortvivelse var der!

- Jeg så en stor slimsump med zombielignede skikkelser, der kom helt tæt på mig og rørte ved mig. De var over det hele, og de indeholdt alle de forfærdeligste følelser. Det gjorde jeg også. Det var så mørkt, intet lys og larmen var forfærdelig og øredøvende.

Der var også en mørk bygning, og i vinduerne lurede dæmoner.

Jeg var fortabt!

- Jeg gik igennem de værste lidelser. Jeg blev skåret i stykker, blev kidnappet, fik skåret et barn ud af min mave i vågen tilstand, jeg så dem, jeg elsker, lide, og jeg følte den fysiske smerte ved det hele.

Jeg var fortabt, og der var ingen hjælp at få! De fysiske lidelser, de værste gyseligende oplevelser og utroskab og had fra min kæreste, blev bare ved og ved. Men pludselig skete der noget.

En kendt stemme

- Jeg hørte en stemme, jeg kendte. Den tilhørte en ældre dame, Lisbeth Kristensen.

Da jeg lå dér i koma, plaget af lidelser og på nippet til den totale undergang, hørte jeg hende sige: "I Jesu Kristi navn, kan du komme ud, Dæmon!" Så skete

det. Jeg kunne mærke, at jeg var frelst. Nu kunne jeg inderligt bede til Gud imens, og så var jeg ikke bange mere, og det gjorde ikke ondt mere.

Vækket af koma

- Da de vækkede mig af komaen efter 8 døgn, brølede jeg som et ondt dyr i halvanden time. Folk havde aldrig hørt noget lignende, og de måtte isolere mig og fiksere mig på intensiv. De var sikre på, at jeg ville gøre dem ondt. De kunne ikke holde mig nede, på trods af det, min krop havde været igennem, og med al den medicin jeg havde i kroppen.

- Det første, jeg husker, er, at jeg ser en skriferulle med et guldkors i en vindueskarm.

En sygeplejerske gik et øjeblik ud for at tale i telefon. Jeg fik mig baksset op over sengehesten og faldt og slog mit hoved meget. Plejepersonalet måtte bruge en lift for at få mig op i sengen igen.

Engle over sengen

- Jeg fik lov at se engle, der fløj lige over mig, og jeg fik lov, at høre himmelens vidunderlige musik. Jeg talte med Gud, og det har de tilstedeværende senere bekræftet.

Efter nogle dage skete der ikke flere overnaturlige ting. Men følelsen af at være frelst og følelsen af Guds tilstedeværelse hos mig, er stadig lige så klar og ren.

- Mit had er væk. Jeg har tilgivet min mor fuldstændig, og jeg har fortalt hende det.

Folk, der kender mig, siger, at jeg ser helt anderledes ud nu. De siger, at mit ansigt stråler, og mine øjne lyser.

Den kristne kvinde

- Den ældre dame, hvis stemme jeg hørte, har fortalt mig, at hun fik besked fra Gud hver dag om at tage op på sygehuset og bede for mig. Hun bad endda om at blive fri, for hun ville ikke involveres, men hun forstod, at hun skulle gøre det.

Det er ikke naturligt

- Lægerne forstod ikke, at jeg kom mig så hurtigt. Da jeg vågnede, kunne jeg rigtig bevæge mig, ikke rigtig tale, ikke skrive og meget mere.

Men efter syv dage i vågen tilstand gik jeg selv ud af hospitalet, snakkede fint, kunne skrive osv.

Jeg burde have været død, og som overlevende burde jeg sidde som en grønnsag, dybt hjerneskadet. Med så lidt ilt til min hjerne over lang tid, så er det ikke videnskabeligt muligt, at min hjerne fungerer. Men det gør den, og jeg har det bedre end nogensinde. Og 'løven' er væk!

Og jeg ved, at jeg aldrig behøver at frygte løven mere, for den er væk, Gud har frelst mig! siger Pernille, hvis mand også blev troende. Hun forsøger at oplære sine børn i kristen tro og beskytte dem imod det, der kan ødelægge deres liv.

Efter sin oplevelse har Pernille holdt foredrag flere steder. Man kan kontakte hende på sandfolkelsen@gmail.com.

- Jeg vil, at verden skal vide, at Jesus er lige her i os, og hvis vi siger ja til ham, så er vi frelst fra ALT ondt!

Skarp teolog opdagede, at der er **mere** mellem himmel og jord

Af Henri Nissen

Cand. teol. Rolf Slot-Henriksen var én af de første, der forskede i nærdødsoplevelser.

Rolf Slot Henriksen var et nøgternt og meget intellektuelt menneske, der fx tog sin kandidatsamen på rekordtid og blev sognepræst allerede som 24-årig.

Han var også medarbejder ved Dialogcentret i Aarhus og var med til at afdække nogle af de nyreligiøse bevægelser i 70'erne.

Selv troede den unge teolog ikke på hverken engle eller dæmoner, før han forskede i det åndelige og overnaturlige.

Bøger om dødserfaring

I 1982 udgav han bogen „Kristen Meditation i 2000 år“, dernæst i 1984 to bøger på Borgens Forlag (*Dødsoplevelsen I + II*).

Allerede i 1985 kom bogen „En god død“, også på Borgens, og senere, i 1988, fulgte „Der er mere mellem himmel og jord“ på eget forlag, Rafael. Den sidste bog kom i to oplag på grund af den store interesse på de mange møder, som Rolf Slot-Henriksen har holdt i forskellige foredragsforeninger. Senere genudgav Udfordringens forlag bogen.

Vi ser måske de afdøde ved vores egen død

Bogen bygger på en af flere undersøgelser, som han foretog blandt præster, diakoner og sygehuspersonale, hvor de fortalte om mange døendes overnaturlige oplevelser af engle, dæmoner, afdøde - og af Jesus, når de lå for døden.

Nogle nærdøde kunne fortælle om, at deres sjæl havde bevæget sig væk fra kroppen og op under loftet eller helt over i en anden verden – i det, Bibelen omtaler som himmel og helvede.

Udfordringen nåede at interviewe Rolf Slot-Henriksen i Udfordringen den 20. januar 2005. Her fortalte han om, hvordan hans store interesse begyndte:

- Min mormor blev syg og skulle dø. Hun boede i Nordjylland, og min bror og jeg boede derfor på skift hos hende en måneds tid. En dag bad hun mig hente sine ligklæder, som hun havde i en kasse. Hun fortalte mig så om, hvordan hendes mor var død. Moderen havde rettet blikket mod et bestemt sted i værelset, mens hun sagde: „Jeg kommer!“ som om hun svarede nogen. Det blev hendes sidste ord.

‘Se, han kommer’

- Senere oplevede jeg selv

- Når jeg bliver interviewet om disse ting, så sletter journalisterne som regel det, der har med Jesus at gøre, fortalte Rolf Slot-Henriksen.

som præst at stå ved en gammel fiskers dødsleje. Han var bevidstløs, men lige før han døde, åbnede han øjnene og rejste sig halvt op i sengen og bredte armene ud, som om han ville modtage nogen, og sagde: „Se lyset, der vælder frem. Se, der kommer han. Han kommer for at hente mig.“ I samme nu faldt han bagover i sengen og var død. Jeg begyndte at samle på den slags fænomener, og det viste sig, at hvis man har tid til at lytte og er åben for den slags, så er der rigtig mange, der kan fortælle om overnaturlige oplevelser i forbindelse med dødsfald.

Både lyse og mørke engle

- De kunne også fortælle om engle, som næsten altid optrådte i forbindelse med disse dødsoplevelser. Både de gode og de mørke. For når det drejer sig om nærdødsoplevelser, så skjules det ofte, at der også er negative oplevelser.

Men det er altså ikke alle, der oplever lys og himmel-agtige omgivelser. Ca. 1/3 af de oplevelser, jeg har samlet, handler også om negative dødsoplevelser, hvor de nærdøde bagefter kan fortælle om dæmoner og helvede.

Det sorteres fra...

- Når jeg bliver interviewet om disse ting, så sletter journalisterne som regel det, der har med Jesus at gøre, og det, der handler om dæmoner og helvede. Man vil åbenbart gerne skrive noget, der

bare er alment religiøst.

Det samme er tilfældet med nogle af de mennesker, der skriver bøger om nærdødsoplevelser. De sorterer det kristne indhold fra, selv om det fylder en stor del og giver mening.

Faktisk tror jeg, at endnu flere har haft disse oplevelser, men bagefter tør de ikke tale om det, fordi de er bange for, at folk tror, de er skøre.

Indicierne tyder på, at det er sandt

- Du har forsket og skrevet mere om det end andre i Europa. Hvad kan du så konkludere?

- At mange mennesker har overnaturlige oplevelser i forbindelse med døden. Det er bl.a. lysende skikkelser, afdøde familiemedlemmer, i nogle tilfælde Jesus selv, som kommer for at hjælpe dem videre.

Og man kan konkludere, at det ikke blot er noget, der foregår i hovedet på dem. For de pårørende ser i nogle tilfælde også lysende skikkelser, og hvis der er en hund eller kat til stede, vil de ofte rejse børster eller knurre, fordi de også sanser noget.

Det er meget almindeligt, at mennesker, der har været nærdøde eller klinisk døde, bagefter kan fortælle om, hvordan de svævede væk fra kroppen og kan beskrive, hvad der skete ved operationsbordet eller ved oprydningen efter en bilulykke, efter at de var døde.

Kvinder har set, at der var

støv ovenpå skabene, og børn har bemærket, at englene ikke havde vinger eller glorie, som på billederne.

Alt dette tyder på, at det er ægte oplevelser.

Hvis det var en retssag, så ville man ikke kunne komme udenom disse indicier.

Lys-tunnel

- De fleste oplever også, at de kommer op gennem en lys-tunnel - sådan som man også ser det gengivet på Gustave Dorés træradering. (Se avisens forside.)

Nogle fortæller, at de bevæger sig ud i rummet med enorm fart ledsaget af engle.

Nogle møder derefter Jesus. Mange ser deres liv som en hurtig film, hvor de indser deres egne synder.

Skræmmende

- Nogle oplever altså også det uhyggelige, at mørke dæmoner kommer og vil slæbe af med dem til helvede, fordi de påstår at eje dem. Og det er nok fælles for alle, at hvis de får en ny chance, så ændrer de deres liv.

Mange forsøger at fortrænge det uhyggelige, de har oplevet, og bryder sig ikke om at snakke om det – undtagen til mennesker, der vil lytte, og som forstår dem. Ofte letter de først deres hjerte, når de igen ligger for døden.

Ikke over dørtærsklen

- Der er også forskel på, hvor langt de nærdøde kommer ind i evigheden?

- Ja, nogle fortæller ligefrem, at de kommer til et sted, hvor de ikke må gå længere. Lysende skikkelser holder dem tilbage. Hertil og ikke længere.

Det sker som regel, hvor mennesker kun er nærdøde. De beholder typisk også deres egen vilje, mens de, der får lov at gå videre – dem, der er klinisk døde – mister deres evne til vælge, når de går over tærsklen. Derfor må de ledes, hvis de skal vende tilbage, fortæller Rolf Slot-Henriksen ud fra de hundredvis af beretninger, han har samlet.

Engle uden vinger

- Hvordan ser engle ud?

- Som regel er det lysende skikkelser, hvor overkroppen er mest synlig, og hvor lyset kommer mest fra hovedet og overkroppen. Nogle ser også hele kroppen, men jeg har endnu aldrig været ude for, at nogen har bemærket fødderne. Englene ligesom svæver. (Måske er det derfor, at man i tegninger af genfærd eller spøgelse altid tegner dem uden fødder.)

Bogen "Der er mere Mellem Himmel og Jord" med Slot-henriksens forskning er på 192 sider og illustreret. Pris 148 kr. på Hosianna.dk.

Jeg er heller ikke i beretningerne stødt på engle med vinger, som man ofte fremstiller dem i kunsten. Men der kan sagtens være nogen, som har vinger. Jeg er ikke ekspert på alt om engle.

De hjælper os

- Hvad skal vi egentlig med engle, når vi har Gud, Jesus og Helligånden?

- Ja, det kunne jeg heller ikke rigtig ssnuppe, da jeg læste teologi. Men der er så meget, vi ikke forstår. Hvorfor bliver nogle reddet fra en katastrofe og andre ikke?

Men åbenbart har englene en funktion med at udføre Guds vilje og hjælpe mennesker til det evige liv.

- Har vi alle „skytsengle“, som beskytter os?

- Det tør jeg ikke sige. Det eneste i Bibelen, som understøtter skytsengle er, at Jesus siger om børnene, at „deres engle ser altid deres himmelske fars ansigt“.

Bedøm ånderne

- Indenfor new age taler man meget om skytsengle, men jeg er ikke tryk ved disse new age-engle. Man forsøger nogle gange at se engle ved selvsuggestion, og jeg er bange for, at der kan komme noget frygteligt noget ud af den slags.

Vi ved jo fx også, at Muhammed påstod at have set en engel i en klippegrotte, men hvilken ånd var det? Hvad kom der ud af den „engels“ påvirkning? Efterhånden tillod han sig selv at tage flere koner, at lyve, at bryde sin ed, at overfalde karavaner, at slå ihjel... Alt sammen fordi han mente at være en stor profet.

Nej, det var bestemt ikke en engel fra Gud. Og som der står i Bibelen, skal vi altid være parate til at „bedømme ånderne“, om de er fra Gud. For de er ikke det, er de fra den anden side...

Åbenhed nødvendigt for at se og høre dem

- Tror du, nogle mennesker har en særlig evne til at se det overnaturlige?

- Nogle har måske en evne, men jeg tror, det hænger mere sammen med, om man har tro – ligesom et lille barn – og om man er åben for det.

Det har vist sig, at sygeplejersker, som besluttede sig for at lægge mærke til disse fænomener i en måned, pludselig oplevede meget mere. Og hvis man på forhånd udelukker det, så har man nok også sværere ved at tage imod.

Beretningerne viser en pudsigt ting med hensyn til både det at se og det at høre:

Nogle ser de lysende skikkelser ligesom gennem et florgardin, andre gennem en tåge, og nogle ser dem helt knivskarpt. På samme måde opfatter nogle klart og tydeligt de få ord, som englen siger, mens andre kun hører dem som gennem en radio, der ikke er indstillet ordentligt. Og endelig er der nogle, som ser englen bevæge munden, men de kan ikke opfatte ordene...

For mig siger det, at der er forskel på vort modtageapparat.

Jeg fik engang et brev fra en vred sygehuspræst, som påstod, at han aldrig i sit liv havde hørt nogen fortælle om overnaturlige oplevelser. Man kan jo så spørge sig hvorfor... Måske var hans modtageapparat ikke indstillet på, at det kunne være tilfældet.

Modsat har jeg hørt så mange beretninger, at jeg ikke engang skriver dem ned mere.

Kun de specielle, som indeholder nyt, skriver jeg ned.

Slot-Henriksen døde den 4. maj 2012 i Barcelona i Spanien.

Mere end bare underholdning

SPÆNDENDE FILM & BØGER FRA UDFORDRINGENS WEBSHOP HOSIANNA.DK

192 sider, illustreret, softcover

Der er mere ... Mellem Himmel og Jord

Hvordan er det at dø?
Hvad oplever en døende?
Er der et liv efter døden?
Findes der himle, helvede, engle...?
Ser jeg mine afdøde pårørende igen?

Denne seriøse bog bygger på udsagn fra nærdøde, døende og pårørende, samt en undersøgelse blandt sygehuspersonale og præster. Undersøgelsen om døendes åndelige univers er den første af sin art i Danmark - og Europa. Bogen indeholder også et interview med Meik Aas, som mistede livet ved en tropesygdom og fik mulighed for at se, hvad der var på den anden side af døden - før han kom tilbage til livet.

Meik mistede livet, men kom tilbage.

HIMLEN TUR/RETUR

En pilots sande historie

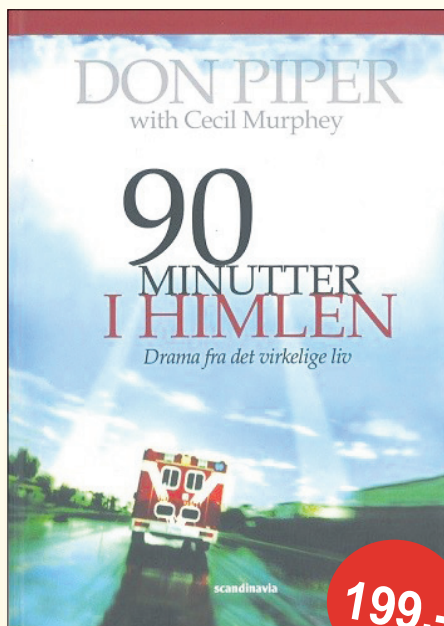

218 sider, hardcover

Som 19-årig overlevede Dale Black et flystørt og endte i koma, hvor han havde en ud-af-kroppen oplevelse. Den ændrede hans liv.

Dale blev taget med til Himlen og tilbage. Han fortæller troværdigt og gribende om sit møde med det himmelske, og om hvordan det efterfølgende påvirkede hans liv.

"Før flystørtet var jeg center i mit eget solsystem. Alt drejede rundt omkring mig og for mig. Nu var jeg blevet en mindre planet, der drejede omkring noget, der var større. Det "noget", der var større, var den eneste sande Gud. På en eller anden måde havde jeg fået hans hjerte for mennesker. Hvilket som helst menneske."

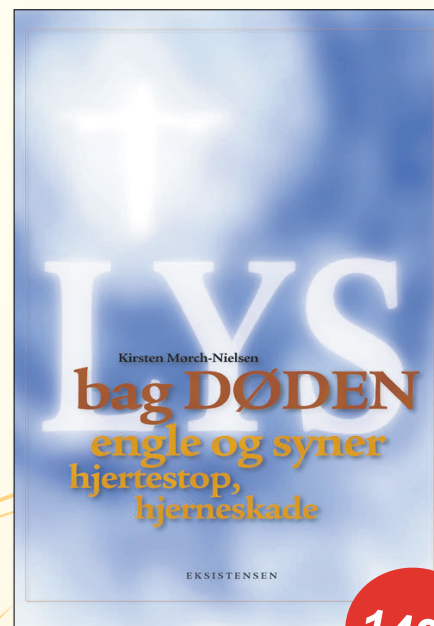
200 sider, hardcover

90 minutter i Himlen Drama fra det virkelige liv

På vej hjem fra en konference bliver Don Pipers bil ramt af en lastbil, som krydser hans vejbane. Redderne konstaterer, at han er død på stedet.

Mens hans krop ligger livløs i den smadrede bil, oplever Don Piper at befinde sig i himlen med al dens herlighed. 90 minutter senere vender han mirakuløst tilbage til det jordiske liv, efter at en præstekollega har bedt for ham. Pipers beskrivelse af himlen er som et fantastisk eventyr, der sætter lidelsen og livet på jorden i evighedsperspektiv.

Fås også som film:
'90 minutes in Heaven'.

138 sider, softcover

Lys bag DØDEN

- engle og syner

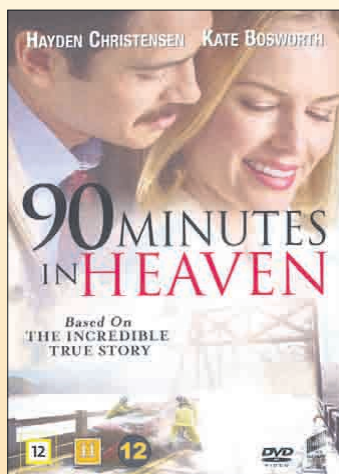
- hjertestop og hjerneskade

En mislykket operation i 1968 sendte Kirsten hinsides det timelige til næsten ubeskrivelige oplevelser med Jesus, engle, dæmoner, sine afdøde slægtninge og - ikke mindst - sig selv.

Hendes beskrivelse af, hvad hun oplevede på den anden side, er en smuk og fængslende beretning. Læs bogen om Kirstens nærdødsoplevelse på 138 spændende sider. Kirsten Mørch-Nielsen er uddannet lærer og teolog. Hun er refugiepræst på Mikkelsbakke Refugium, Mors, som hun leder sammen med sin mand Henrik Mørch-Nielsen.

Himlen findes virkelig - de har oplevet den:

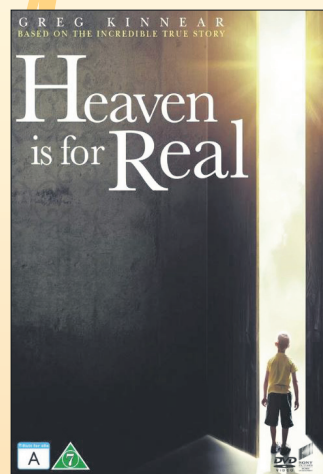
Find flere titler i webshoppem!

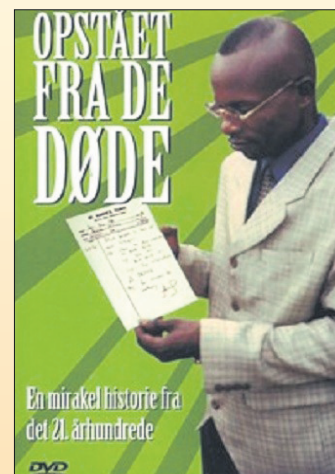
90 minutes in Heaven
DVD. 117 min. 98 kr. Fra 11 år.

Miracles from Heaven - DVD
105 min. 98 kr. Fra 11 år.

Heaven is for real
DVD. 95 min. 98 kr. Fra 7 år.

Opstået fra de døde
DVD. 60 minutter. 98 kr.

Hjælp til tro

Hvordan får man Jesus i hjertet?

Selv om mange af os er både døbt og konfirmeret, oplever du måske ikke det nye liv, som Jesus lovede til dem, der troede på ham. Ofte er den oprindelige stærke kristendom forsvundet i ritualer og tilpasning til kulturen. Og måske skyldes det, at troen mangler - også hos nogle præster.

Hvis du ønsker at få Jesus og alt det gode, han kommer med, ind i dit liv, så er her en kortfattet vejledning.

1. Der findes en Gud, som har skabt dig. Han elsker dig, som du er lige nu. Han ønsker, at du skal have et skønt liv.

2. Du og jeg har vendt Gud ryggen. Det har alle mennesker. Bibelen kalder kløften mellem Gud og mennesker for synd. Det virker nogenlunde som når rødderne fjernes på et træ. Det visner.

3. Vi kan ikke selv løse dette problem. Her hjælper hverken politisk arbejde eller fromme øvelser. Det vidste Gud godt. Derfor gav han os Jesus Kristus. Han er den eneste vej til Gud.

4. Nu er det vores ansvar at vælge. For at få fællesskab med Gud igen, må vi tage imod Jesus Kristus i vore hjerter. Det kan ske gennem en enkel og ærlig bøn, fx sådan:

"Jesus, hvis det her er rigtigt, så vil jeg åbne mit hjerte for dig. Tilgiv mig, at jeg har vendt dig ryggen. Tak fordi du har taget al min synd og skyld på dig. Fra nu af åbner jeg mig for dig. Tag hånd om mit liv."

Her begynder dit nye liv. En lille spire indefra, som vokser til en fast tillid. Skridtet bliver til en vandring.

Du kan læse mere om det i Bibelen Ny Testamente. Bed Guds hellige ånd

(Helligånden) om at åbne teksten for dig, mens du læser. Læs fx Johannes-evangeliet, hvor der i kapitel 1:12 står:

"Men dem, der tog imod ham, dem, der troede på ham, dem gav han ret til at kalde sig Guds børn."

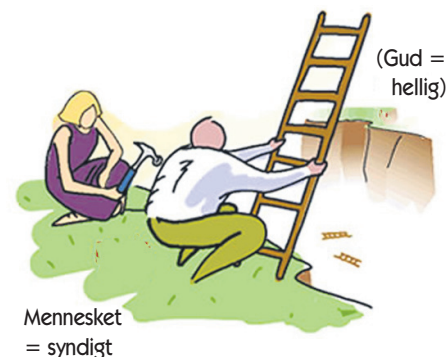
I kap. 3:16-18 står der: *"For således elskede Gud verden, at han gav sin enbårne søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at verden skal frelses ved ham. Den, der tror på ham, dømmes ikke; den, der ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne søns navn."*

Og i kap. 14:6 står der: *Jesus sagde til ham: "Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig."*

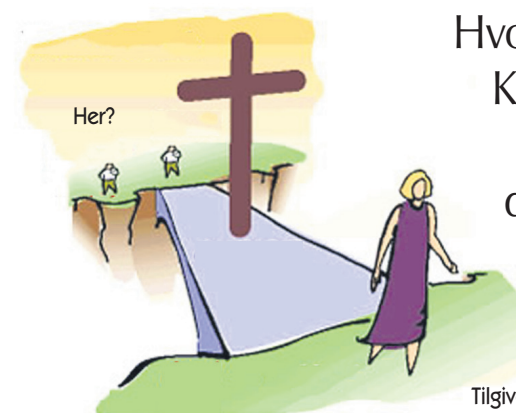

Problemet:
Vi er adskilt
fra Gud

Vi kan
ikke selv
bygge
en bro
til Gud

Gud bygger bro med Jesus

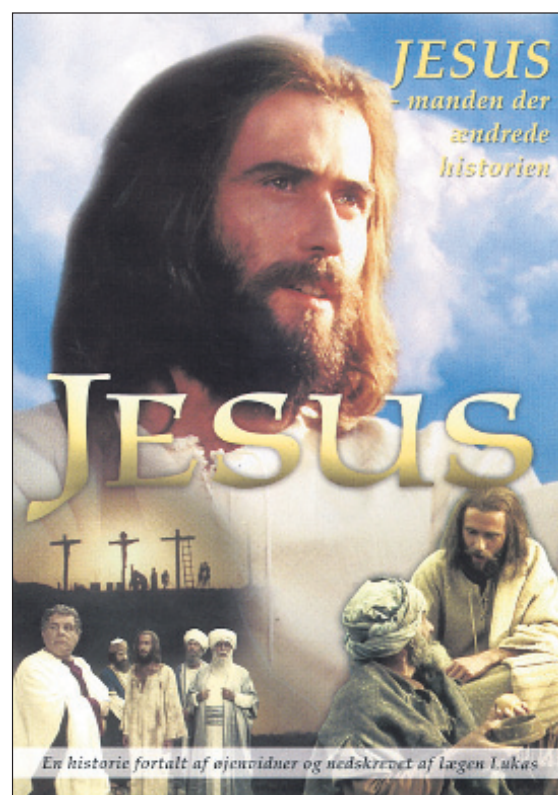
Hvor er du?
Kom over
broen til
det evige
liv!

Find sammen med andre, der tror. Der findes kristne fællesskaber overalt. Du kan finde annoncer for nogen af dem i Udfordringen. Her er både frikirker, aktive folkekirke-menigheder og hus-grupper af mennesker, som tror på Jesus og har fået en ny chance.

Det afgørende er ikke, hvilken kirke du kommer i. Find det sted, hvor du føler dig bedst hjemme og får opfyldt dine åndelige behov.

Uddyb din tro ved at læse i Bibelen og bede til Gud og Jesus.

Deltag evt. i et kristendoms-kursus, som fx Alpha. Se, hvor de holdes på danmark.alpha.org. Mange aktive kirker holder gudstjenester på nettet. Se mere på Udfordringen.dk.

Prøv også den
kristne ugeavis og
få filmen om Jesus
som gave!

Prøv avisen med 24 siders spændende
og anderledes stof hver søndag.

Send en sms til 21 97 11 11
med din adresse

- eller brug kuponen her!

- Ja tak, jeg vil gerne prøve den fælles kristne ugeavis Udfordringen!

___ 1 måned gratis - derefter betaler jeg kun girokortet, hvis jeg vil fortsætte

___ ½ år for kun 348 kr. eller ___ et helt år for kun 648 kr.

___ Studieabonnement på trykt avis og netavis kun 348 kr./årligt

___ Net-abonnement med fuld adgang også til bladresider 298 kr./årligt

Navn: _____

Adresse: _____

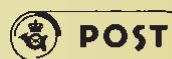
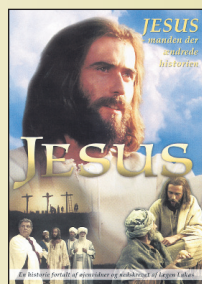
Postnr. _____ By: _____

Tlf./Mobil: _____

E-mail: _____

Hvis du bestiller studie-abonnement. Skriv studiested/år:

___ **Ja tak:** Som ny betalende abonnent får jeg som gratis **velkomstgave** dvd'en 'Jesus', som er en smuk spillefilm bygget over Ny Testaments beretning.

Sendes ufrankeret
Modtageren
betaler porto'en

Udfordringen

+++ 24849 +++

7993 Sydjylland-Fyn USF B

(Livet efter Livet)

Hvorfor får jeg avisen?

Tema-avisen uddeles gratis.

Den kristne ugeavis Udfordringens udgives for at skabe interesse om en levende kristen tro i dag.

Udfordringen udgives af Fonden Den Selvejende Institution Udfordringen, Jernbanegade 1, 6070 Christiansfeld. Tlf. 74562202.

Mail@udfordringen.dk Hjemmeside: www.udfordringen.dk

Evt. lokal kontakt-adresse for uddelere: